

HØRING

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kemikalier¹

(Opbevaring af bekæmpelsesmidler ved salg, autorisationsordning for forhandlere, erhvervsmæssige brugere og rådgivere vedrørende bekæmpelsesmidler, samt bødeskærpelse)

§ 1

I lov om kemikalier, jf. lovbekendtgørelse nr. 878 af 26. juni 2010, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 294 af 11. april 2011 og senest ved lov nr. 580 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 23, stk. 1, indsættes som sidste punktum:

»Der kan herunder fastsættes regler om opbevaring af bekæmpelsesmidler ved salg til forbrugere.«

2. §§ 38 b og 38 c ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 38 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om autorisation som betingelse for at forhandle, erhvervsmæssigt anvende eller rådgive om anvendelse af bekæmpelsesmidler, og om at forhandlere skal have ansatte, der er autoriserede.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om autorisationsordningen, herunder om:

- 1) at autorisation forudsætter bevis for at have modtaget undervisning i eller på anden vis at have fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af bekæmpelsesmidler,
- 2) kravene til undervisningens indhold m.v. og om opnåelse og fornyelse af beviset,
- 3) at uddannelsesinstitutioner m.v., som udsteder beviser, straks efter udstedelsen skal foretage digital indberetning til miljøministeren om personer, der har opnået bevis, og
- 4) at en autorisation kan nægtes, hvis den pågældende er straffet efter kemikalielovens § 59, stk. 2, efter bestemmelser i regler, udstedt i medfør af lovens § 59, stk. 4, 2. pkt. eller efter bestemmelser i regler, udstedt i medfør af § 110, stk. 3, 2. pkt. i lov om miljøbeskyttelse for overtrædelse af reglerne om plantebeskyttelsesmidler i kemikalieloven eller regler om sprøjteudstyr og indretning af vaskepladser m.v. til plantebeskyttelsesmidler udstedt i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at salg af bekæmpelsesmidler, der er godkendt til professionel brug, kun må ske til personer, der er autoriserede efter regler udstedt i medfør af stk. 2.

Stk. 4. Der kan opkræves betaling til dækning af kursusudgifterne ved undervisningen, i det omfang udgifterne ikke dækkes af forskellige tilskudsordninger til undervisning.

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (Servicedirektivet) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, EU-Tidende 2009, nr. L 309, side 71.

Stk. 5. Miljøministeren fører et offentligt tilgængeligt elektronisk register over autoriserede. Miljøministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr til dækning af udgifterne til etablering og drift af det elektroniske register.

Stk. 6. Uddannelsesinstitutioner, som tilbyder undervisning og udstedelse af beviser i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 2, nr. 3, skal tillige give andre, der ikke er underlagt krav om autorisation, adgang hertil.

§ 38 c. Den, der ved dom straffes efter kemikalielovens § 59, stk. 2, efter bestemmelser i regler, udstedt i medfør af lovens § 59, stk. 4, 2. pkt. eller efter bestemmelser i regler, udstedt i medfør af § 110, stk. 3, 2. pkt. i lov om miljøbeskyttelse for overtrædelse af reglerne om plantebeskyttelsesmidler i kemikalieloven, henholdsvis regler om sprøjteudstyr og indretning af vaskepladser m.v. til plantebeskyttelsesmidler udstedt i medfør af lov om miljøbeskyttelse, kan ved dommen frakendes en autorisation, der er meddelt efter regler udstedt i medfør af § 38 b, for et nærmere fastsat tidsrum af mellem 1 og 5 år.

Stk. 2. I sager som nævnt i stk. 1 kan retten ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve den virksomhed, som kræver autorisation. Det kan i kendelsen bestemmes, at kære ikke har opsættende virkning. Afsiges der med hensyn til frakendelse af autorisation en frifindende dom i sagen, bortfalder frakendelsen, selv om dommen ankes.

Stk. 3. Har en autorisation efter stk. 1 været frakendt, er opnåelse af autorisation efter frakendelsestidens udløb betinget af, at vedkommende på ny opnår autorisation efter regler, udstedt i medfør af § 38 b, stk. 1 og 2.«

3. § 38 e ophæves og i stedet indsættes i *kapitel 7*:

»**§ 38 e.** Ministeren kan fastsætte regler om, at den ansvarlige for en ejendom, hvorpå der erhvervsmæssigt anvendes bekæmpelsesmidler, skal føre journal over brugen af disse midler.

Stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal indgå i den i stk. 1 nævnte journal.«

4. Efter § 38 e indsættes i *kapitel 8*:

»**§ 38 f.** Enhver producent eller importør af et stof, en blanding eller en anden vare skal være i besiddelse af dokumentation for, at stoffet, blandingen eller varen opfylder de krav, der er fastsat i denne lov, i regler fastsat i medfør heraf og i EU-forordninger om de stoffer, blandinger og varer, der er omfattet af loven. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til dokumentationen.

Stk. 2. Enhver producent, der sælger et stof eller en blanding, og enhver importør af et stof eller en blanding skal være i besiddelse af følgende oplysninger om stoffet eller blandingen:

- 1) Handelsnavn eller navne,
- 2) kemisk navn,
- 3) mængden, som importeres eller sælges, og
- 4) for blandinger: kemisk navn for indholdsstofferne og vægtprocent for de indholdsstoffer, der er klassificeret som farlige eller på anden måde er reguleret.

Stk. 3. Hvis det viser sig umuligt for en importør at skaffe oplysninger, der er nævnt i stk. 2, er det tilstrækkeligt, hvis oplysningerne er indsendt til det fælles register for Beskæftigelsesministeriet og Miljøministeriet for stoffer, materialer og produkter (Produktregisteret) og importøren har fået en bekræftelse herpå fra Produktregisteret, jf. dog stk. 1, § 10, stk. 1, og § 19.

Stk. 4. Oplysninger som nævnt i stk. 1-3 skal efter anmodning udleveres til miljøministeren eller tilsynsmyndighederne.«

5. Efter § 51 c indsættes i *kapitel 10*:

»§ 51 d. Den, der fører et register over tjenesteydere, der er tilgængeligt for danske miljømyndigheder, skal stille dette til rådighed for myndigheder i andre EU/EØS-lande på samme vilkår.«

6. § 59, stk. 1, nr. 6, ophæves.

Nr. 7-12 bliver herefter nr. 6-11.

7. I § 59, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 6, ændres »§ 38 e, stk. 4,« til: »§ 38 f, stk. 4,«.

8. § 59, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. I regler og forskrifter, der udstedes i medfør af § 4 a, § 7 a, § 7 b, § 10, stk. 4 og 5, § 10 a, § 15 c, § 22, stk. 2-4, § 22 a, § 22 b, § 22 c, § 23, § 24, stk. 4, § 26, § 27, § 30, § 30 a, § 30 b, § 30 c, § 30 e, § 31, § 32, § 32 a, § 32 c, § 33, stk. 3 og 8, § 35, stk. 6, § 36, stk. 2, § 37, § 38, stk. 3, § 38 a, § 38 b, stk. 1-3, § 38 d, § 38 e, § 39, § 39 b, § 41, § 42, § 42 a, § 43, § 43 a, og § 47 a, stk. 2, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i 2 år under omstændigheder som beskrevet i stk. 2.«

9. I § 59 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Ved markedsføring eller anvendelse af ikke godkendte plantebeskyttelsesmidler, jf. artikel 28 og 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF, udmåles en skærpet straf, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelsen af erhverv. Det samme gælder ved overtrædelse af reglerne om besiddelse af ikke godkendte plantebeskyttelsesmidler fastsat i medfør af lovens § 4 a.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

10. I § 59 indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Anklagemyndigheden indberetter til miljøministeren oplysninger om personer, der er frakendt autorisation, jf. § 38 c, eller ved dom eller bødevedtagelse er straffet efter lovens § 59, stk. 2, eller efter bestemmelser i regler, udstedt i medfør af § 59, stk. 4, 2. pkt. eller i medfør af § 110, stk. 3, 2. pkt. i miljøbeskyttelsesloven, for overtrædelse af reglerne om bekæmpelsesmidler i kemikalieloven, henholdsvis regler om sprøjteudstyr og indretning af vaskepladser m.v. til plantebeskyttelsesmidler.«

§ 2

Miljøministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter ikrafttrædelsen af § 1, nr. 9.

Stk. 3. Personer, der inden ikrafttrædelsen af regler, udstedt i medfør af § 38 b, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, har et gyldigt bevis efter de hidtil gældende regler, opnår autorisation ved indsendelse af kopi af gyldigt bevis til miljøministeren.

Stk. 4. § 38 c, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, finder anvendelse ved strafbare forhold, der begås efter ikrafttrædelse af regler, udstedt i medfør af § 38 b, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget sigter mod at skærpe straffene i sager om erhvervmæssig markedsføring og anvendelse af ulovlige plantebeskyttelsesmidler herunder eksempelvis plantebeskyttelsesmidler, der ikke er godkendt i EU, kopiprodukter og produkter, der indeholder et tilsvarende aktivstof, der er godkendt i Danmark.

Herudover foreslås der på to områder indført bemyndigelsesbestemmelser for miljøministeren.

Det drejer sig om bemyndigelse til at fastsætte regler om autorisation af erhvervmæssige brugere af bekæmpelsesmidler, rådgivere, forhandlere og ansatte hos forhandlere, herunder om nægtelse af autorisationer. Bestemmelsen vil i første omgang alene blive brugt til at fastsætte autorisationsordninger vedrørende plantebeskyttelsesmidler for erhvervmæssige brugere og ansatte hos forhandlere. Derudover indsættes i loven en bestemmelse om adgang til frakendelse af sådanne autorisationer ved dom. Bestemmelserne er i et vist omfang nødvendige med henblik på implementering af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider.

Derudover indsættes i loven en bemyndigelse til at fastsætte regler om opbevaring af bekæmpelsesmidler ved salg til forbrugere.

2. Generelt om plantebeskyttelsesmidler

Reglerne om godkendelse af plantebeskyttelsesmidler findes i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (herefter plantebeskyttelsesmiddelforordningen). Forordningen regulerer markedsføring og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler. Et plantebeskyttelsesmiddel skal være godkendt i Danmark, før det må markedsføres og anvendes i Danmark.

Kemikalieloven indeholder herudover i kapitel 7, jf. §§ 38 a-d, forskellige bemyndigelser, hvorefter der kan fastsættes diverse regler om anvendelse af plantebeskyttelsesmidler.

Supplerende regler om plantebeskyttelsesmidler findes i bekendtgørelse nr. 702 af 24. juni 2011 om bekæmpelsesmidler med senere ændringer, som blandt andet regulerer den lovlige besiddelse.

Salg af plantebeskyttelsesmidler er belagt med afgift. Reglerne om opkrævning af afgift af solgte plantebeskyttelsesmidler findes i lov om afgift af bekæmpelsesmidler (herefter afgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 30. januar 2008 med senere ændringer.

Der er derudover fastsat regler om plantebeskyttelsesmidler i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (herefter rammedirektivet). Rammedirektivet er altovervejende implementeret ved lov nr. 294 af 11. april 2011 om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter og forskellige andre love samt bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Rammedirektivet indeholder i artikel 5 bl.a. krav til uddannelse eller viden for alle professionelle brugere, distributører og rådgivere vedrørende pesticider og anvendelsen heraf mv. Af bilag 1 i rammedirektivet fremgår en række krav og betingelser til uddannelsen. Her er blandt andet nævnt relevant lovgivning om pesticider og anvendelse heraf, eksistensen og risiciene ved ulovlige pesticider og metoder til at identificere sådanne produkter, de farer og risici, der er forbundet med pesticider, og hvordan de kan identificeres og begrænses.

Der skal være adgang til grundlæggende samt supplerende uddannelse. Senest den 26. november 2013 skal medlemsstaterne indføre certifikatsordninger, der kan dokumentere, at de professionelle brugere, distributører og rådgivere har erhvervet fyldestgørende viden om plantebeskyttelsesmidler og anvendelsen heraf m.v. Certifikatsordningerne skal indeholde krav og procedurer for tildeling, fornyelse og inddragelse af certifikater. Herudover stiller direktivet i artikel 6, stk. 1, krav om, at forhandlere skal have tilstrækkeligt mange ansatte, som har et certifikat, med henblik på rådgivning af kunder i salgsøjeblikket.

3. Hovedpunkterne i lovforslaget

3.1. Skærpelse og ensretning af bødeniveauet

3.1.1. Gældende ret

3.1.1.1. Strafudmålingen efter afgiftsloven

Det fremgår af § 1, stk. 1 i lov om afgift af bekæmpelsesmidler, at der skal betales afgift af plantebeskyttelsesmidler, der er godkendelsespligtige efter kemikalieloven.

SKAT beregner afgiften som en værdiafgift med differentierede afgiftssatser for tre hovedtyper af bekæmpelsesmidler. Afgiftsgrundlaget for beregningen vil normalt være engrosprisen på det ulovlige plantebeskyttelsesmiddel, som f.eks. vil fremgå af en faktura.

For varer, der modtages fra udlandet, og som ikke gøres til genstand for omsætning, fastsættes den afgiftspligtige værdi af SKAT på grundlag af indkøbsprisen med tillæg af de omkostninger og den avance, der i almindelighed skønnes at indgå i den afgiftspligtige værdi for sådanne varer.

Manglende afgiftsbetaling straffes i dag efter § 40, stk. 1, nr. 1, 2 og 6 i afgiftsloven. På baggrund af afgiftsunddragelsen fastsættes en bøde. Ved bødefastsættelsen skelnes der mellem, om overtrædelsen af afgiftsloven er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, eller om overtrædelsen er begået med forsæt til afgiftsunddragelse. I sager, hvor overtrædelsen af afgiftsloven er begået forsætligt, og hvor afgiftsunddragelsen er på 100.000 kr. eller derunder, beregnes bøden som et beløb svarende til $\frac{1}{2}$ af den del af afgiften, der ligger under 30.000 kr. samt 100 % af den del, der ligger over 30.000 kr. Det betyder, at en afgiftsunddragelse på 50.000 kr. vil kunne straffes med en bøde på $((30.000 \text{ kr.} \times \frac{1}{2}) + (50.000 \text{ kr.} - 30.000 \text{ kr.} \times 1)) = 35.000 \text{ kr.}$ I sager, hvor overtrædelsen af afgiftsloven er begået med forsæt til afgiftsunddragelse, og hvor afgiftsunddragelsen overstiger 100.000 kr., vil der kunne idømmes frihedsstraf samt en tillæggsbøde, som beregnes som et beløb svarende til $\frac{1}{2}$ af afgiftsunddragelsen.

I sager, hvor overtrædelse af afgiftsloven er begået ved grov uagtsomhed, og uanset størrelsen på afgiftsunddragelsen, beregnes bøden som et beløb svarende til $\frac{1}{4}$ af den del af afgiften, der ligger under 30.000 kr. samt $\frac{1}{2}$ af den del, der ligger over 30.000 kr. Det betyder, at en afgiftsunddragelse på 50.000 kr. vil kunne straffes med en bøde på $((30.000 \text{ kr.} \times \frac{1}{4}) + (50.000 \text{ kr.} - 30.000 \text{ kr.} \times \frac{1}{2})) = 17.500 \text{ kr.}$

Udover bøden vil SKAT også opkræve den unddragne afgift. Hertil kommer, at der i sager om ulovlige bekæmpelsesmidler ofte samtidig med straffen for afgiftsunddragelsen efter afgiftsloven vil blive fastsat en straf for overtrædelse af kemikalielovens regler.

Som nærmere omtalt nedenfor medfører den seneste – og endnu ikke ikrafttrådte – ændring af afgiftsloven, at SKAT fremover ikke ved markedsføring af ulovlige plantebeskyttelsesmidler kan beregne og opkræve afgiften, ligesom der ikke kan idømmes en bøde efter afgiftsloven for afgiftsunddragelsen. Der henvises herom til afsnit 3.1.2 nedenfor.

3.1.1.2. Strafbestemmelserne og strafudmålingen efter kemikalieloven

Det følger af artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414 (herefter plantebeskyttelsesmiddelforordningen), at et

plantebeskyttelsesmiddel med visse undtagelser ikke må markedsføres eller anvendes, medmindre det er godkendt i den pågældende medlemsstat i henhold til forordningen.

Markedsføring eller anvendelse af plantebeskyttelsesmidler, der ikke er godkendt i overensstemmelse med plantebeskyttelsesmiddelforordningen og dennes overgangsregler, straffes efter kemikalielovens § 59, stk. 1, nr. 1, med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det følger endvidere af § 35 i bekendtgørelse nr.702 af 24. juni 2011 om bekæmpelsesmidler, at et plantebeskyttelsesmiddel, der ikke er godkendt i Danmark i henhold til plantebeskyttelsesmiddelforordningen med enkelte undtagelser ikke må besiddes. Bestemmelsen er udstedt med hjemmel i kemikalielovens § 4 a. Det er ligeledes forbudt at besidde plantebeskyttelsesmidler med etiketter, der ikke er affattet på dansk.

Det følger af kemikalielovens § 59, stk. 4, 1. pkt., at der kan fastsættes straf af bøde i regler, der udstedes i medfør af bl.a. § 4 a.

Af kemikalielovens § 59, stk. 2, følger, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er 1) voldt skade på menneskers eller husdyrs liv eller sundhed eller fremkaldt fare derfor, 2) voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor, eller 3) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel, herunder ved besparelser, for den pågældende selv eller andre.

Af kemikalielovens § 59, stk. 4, 2. pkt. fremgår, at tilsvarende bestemmelser kan fastsættes i regler udstedt med hjemmel i bl.a. lovens § 4 a. Denne bemyndigelse er udnyttet i bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsens § 58, stk. 2.

I sager om markedsføring af ulovlige plantebeskyttelsesmidler vil der ofte samtidig være tale om afgiftsunddragelse efter afgiftsloven, og der vil i disse situationer som oftest blive straffet efter begge regelsæt.

I dag fastsættes bøden efter kemikalieloven ud fra en risikovurdering af midlets farlighed sammenholdt med mængden af det pågældende middel. Risikovurderingen foretages af Miljøstyrelsen, og i praksis lægger domstolene i en del tilfælde denne vurdering til grund ved afgørelse af sagen.

Til eksempel kan nævnes en dom fra 2003, hvor bøden efter kemikalielovens § 59, stk. 1, var på 6.000 kr. for anvendelse af 100 liter ulovlige plantebeskyttelsesmidler. Et andet eksempel er en landsretsdom fra 2002, hvor bøden efter kemikalielovens § 59, stk. 1, var på 75.000 kr. for import af 7.200 liter ulovlige plantebeskyttelsesmidler. Landsretten havde ved udmålingen af bødens størrelse lagt vægt på forholdets karakter, herunder at der var tale om større mængder af kemiske produkter importeret erhvervsmæssigt med henblik på videresalg til en større kreds. Landsretten stadfæstede byrettens dom fra 2001, hvor der var idømt en bøde på 50.000 kr., og hvor byretten ved udmålingen af bødens størrelse havde lagt vægt på tiltaltes store erfaring inden for branchen, og på at tiltaltes krav på betaling for de 4.000 liter ud af de 7.200 liter henstod som usikker.

Kemikalielovens § 59, stk. 2, der blev indført med virkning fra 1. juli 1997, anvendes i praksis kun i et mindre antal sager om markedsføring og anvendelse af ulovlige plantebeskyttelsesmidler. Som eksempel kan dog nævnes en dom fra 2007, hvor byretten i en sag, hvor der uden tilladelse i perioden 2003-2006 var importeret 43,9 kg og 2.225 liter plantebeskyttelsesmidler, som havde en samlet værdi af 470.934 kr., hvorved det offentlige var blevet unddraget en afgift på 157.676 kr., fandt, at overtrædelse af kemikalieloven og afgiftsloven skulle straffes med betinget fængsel samt en tillægsbøde på 100.000 kr. Som et andet eksempel kan nævnes en dom fra 2007, hvor byretten i en sag, hvor der uden tilladelse i perioden 2004-2006 var importeret mere end 200 liter plantebeskyttelsesmidler, som havde en samlet værdi af 42.079 kr., hvorved det offentlige var blevet unddraget en afgift på 14.026 kr., fandt, at overtrædelse af kemikalieloven og afgiftsloven skulle straffes med en bøde på 23.500 kr. Af byretsdommen fremgår det, at retten ved

strafudmålingen lagde vægt på dels størrelsen af den samlede afgiftsunddragelse og dels den betydelige mængde af plantebeskyttelsesmidler, der var indført over en længere periode. Landsretten stadfæstede byrettens dom i 2008.

Folketinget vedtog ved lov nr. 161 af 28. februar 2012 om ændring af kemikalieloven nogle skærpede regler om håndhævelse med henblik på, at tilsynsmyndigheden kan beslaglægge ulovlige varer. Formålet er bl.a. at sikre, at ulovlige varer ikke bliver forbrugt eller fjernet.

3.1.2. Om ændringerne i afgiftsloven, herunder om, hvad der straffes efter afgiftsloven

Som nævnt i afsnit 3.1.1.1 skal der i dag betales en afgift, der beregnes som en værdiafgift. Ved lov nr. 594 af 18. juni 2012 blev afgiftsloven ændret. Loven træder først i kraft ved skatteministerens bestemmelse herom, da ikrafttræden skal afvente EU-Kommissionens godkendelse. Skatteministeren sætter loven i kraft den førstkommende 1. januar eller 1. juli efter EU-Kommissionens godkendelse.

Formålet med ændringen er at bidrage til en generel reduktion i anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler samt til substitution af de mest belastende plantebeskyttelsesmidler, der skal afløses af plantebeskyttelsesmidler med en mindre sundheds- og miljømæssig belastning. Dette opnås ved, at der indføres et nyt afgiftssystem, hvor afgiften beregnes som en mængdeafgift, hvor de miljø- og sundhedsmæssigt mest belastende midler bliver meget dyrere, og de mindst belastende midler bliver billigere. De ændrede afgiftsregler vil først træde i kraft efter EU-Kommissionens vurdering af behovet for statsstøttegodkendelse. Kommissionens vurdering af dette spørgsmål pågår i øjeblikket.

Ændringen medfører, at SKAT fremover ikke kan beregne og opkræve afgift for ulovlige – det vil sige ikke godkendte - plantebeskyttelsesmidler, ligesom der ikke kan idømmes en bøde efter afgiftsloven for afgiftsunddragelsen for ulovlige plantebeskyttelsesmidler. Årsagen til, at SKAT ikke vil kunne beregne en bøde for afgiftsunddragelsen, er, at en sådan beregning forudsætter viden om plantebeskyttelsesmidlernes indholdsstoffer og dermed forudsætter, at plantebeskyttelsesmidlerne er risikovurderet og efterfølgende godkendt i Danmark.

Afgiftsunddragelsen, som er sket ved at markedsføre plantebeskyttelsesmidler, der ikke er godkendt i Danmark med dertil hørende fare for miljø og sundhed, foreslås derfor på anden vis inddraget fra dem, der har overtrådt reglerne. Det fremgår således af pkt. 3.2.3.2 om ulovlig import i lovbemærkningerne til den seneste ændring af afgiftsloven (ændring L 171 af 25. april 2012): *”Ændringerne i afgiftsloven medfører, at der fremover ikke vil kunne beregnes og opkræves afgift af ulovligt midler, der ikke kan lovliggøres, da der hos Miljøstyrelsen ikke foreligger de nødvendige oplysninger til at indplacere midlerne afgiftsmæssigt.*

Samlet betyder ændringerne i afgiftslovgivningen, at nogle sager om ulovlig import skal afgøres og sanktioneres efter miljølovgivningen. I andre tilfælde kan midlet lovliggøres, hvis der er tale om parallelimport af et identisk produkt, dermed kan afgiften beregnes. Når der er tale om et middel, der ikke er identisk med et allerede godkendt middel, så skal for afgiftsunddragelsen indgå som et element i den samlede sanktion efter miljølovgivningen. Man må i den sammenhæng anlægge et skøn for, hvor stor en fortjeneste, der er ved at undgå afgiften og anvendelsen af et sådant middel.”

Ændringen i afgiftsloven medfører således, at sager vedrørende import af ikke godkendte plantebeskyttelsesmidler fremover som hovedregel alene skal strafsanktioneres efter miljølovgivningen og ikke som i dag efter såvel afgiftsloven (for afgiftsunddragelsen) som efter kemikalieloven (for ulovlig markedsføring). Der skal ved sanktionen efter miljølovgivningen tages hensyn til den fortjeneste eller sparede udgift, som opnås ved afgiftsunddragelsen.

Der vil dog kunne forekomme (antageligt ganske få) sager om såkaldt *parallelimport*. Parallelimport defineres efter Plantebeskyttelsesmiddelforordningens art. 52 som den situation, hvor en medlemsstat (her Danmark) fastslår, at plantebeskyttelsesmidlets sammensætning er identisk

med sammensætningen af et plantebeskyttelsesmiddel, som allerede er godkendt i Danmark. Det betyder, at hvis der er et godkendt produkt på det danske marked, så vil et identisk produkt efter ansøgning og behandling efter en forenklet procedure kunne opnå en parallelgodkendelse og derved blive lovliggjort. Det følger af plantebeskyttelsesmiddelforordningen, at tilladelse til parallelimport skal meddeles af den godkendende myndighed inden for 45 arbejdsdage, efter at sagen er fuldt oplyst. I sådanne tilfælde vil sagerne fortsat skulle afgøres og sanktioneres efter både afgiftsloven og miljølovgivningen, forudsat at plantebeskyttelsesmidlet rent faktisk opnår en godkendelse.

Det vil i disse situationer således være muligt for SKAT at beregne afgiften, der vil være den samme som for det godkendte identiske produkt, og afgiftsunddragelsen skal strafsanktioneres efter afgiftsloven på samme måde som for øvrige godkendte midler, hvor der ikke er svaret afgift, ligesom den undtagne afgift opkræves.

Der vil i disse sager fortsat også skulle ske en strafsanktionering efter miljølovgivningen, eftersom produktet ikke var godkendt på gerningstidspunktet. Det foreslås, at strafsanktioneringen efter miljølovgivningen i disse sager - hvor der fortsat skal strafsanktioneres efter både afgiftsloven og miljølovgivningen - sker således, at den samlede straf samt opkrævning af afgiften ligger på samme niveau som i de sager, hvor der alene sker en strafudmåling efter miljølovgivningen, jf. herom nedenfor om kategori GRØN-sager.

3.1.3. Regeringens overvejelser

Formålet med at hæve bødeniveauet er at sikre, at det ikke skal kunne betale sig at markedsføre eller anvende ulovlige plantebeskyttelsesmidler, at styrke den præventive effekt samt at sikre en ensartet bødefastsættelse i sager om overtrædelse af reglerne om plantebeskyttelsesmidler. Gentagne sager med markedsføring og anvendelse af ulovlige plantebeskyttelsesmidler har vist, at der er behov for yderligere stramninger af lovgivningen for at opnå en reel præventiv effekt. Også forslaget om nægtelse og frakendelse af autorisationer til erhvervsmæssige brugere af plantebeskyttelsesmidler (se afsnit 3.2.2.), skal ses i lyset af ønsket om større incitament til at overholde reglerne om plantebeskyttelsesmidler. Hertil kommer, at der som nævnt i afsnit 3.1.2. træder nye regler om afgift af bekæmpelsesmidler i kraft, som medfører, at der i de fleste tilfælde ikke længere kan ske opkrævning af afgift efter afgiftsloven af ulovlige plantebeskyttelsesmidler.

Regeringen vurderer, at det nuværende bødeniveau for overtrædelser af reglerne om plantebeskyttelsesmidler generelt er for lavt, samt at bøder på få tusinde kroner for overtrædelser, der begås i forbindelse med udøvelse af erhverv, har en meget begrænset præventiv effekt. Ved gennemgang af en række bødeforelæg og domme i perioden fra 2002 og frem til i dag kan det endvidere konstateres, at bøderne varierer selv i forholdsvis ensartede sager. Det nuværende bødeniveau giver herudover ofte intet eller kun et meget begrænset økonomisk incitament til at overholde reglerne.

Som eksempler på sager, hvor regeringen finder, at bøderne er udmålt for lavt i forhold til overtrædelsens alvor kan nævnes en sag, hvor bøden efter kemikalieloven var på 10.000 kr. og efter afgiftsloven på 7.000 kr. for ulovlig import af 880 kg plantebeskyttelsesmidler. Der var i sagen unddraget 29.828 kr. i afgift. Et andet eksempel er en sag, hvor bøden efter kemikalieloven var på 5.000 kr. for ulovlig import af 150 liter plantebeskyttelsesmidler. Der var i sagen unddraget 1.891 kr. i afgift, men der blev ikke nedlagt påstand om bøde for afgiftsunddragelsen. Et tredje eksempel er en sag, hvor bøden efter kemikalieloven var på 15.000 kr. for ulovlig import af 12,5 kg og 290 liter plantebeskyttelsesmidler. Der var i sagen unddraget 17.128 kr. i afgift, men af bevismæssige årsager kørte sagen alene efter kemikalieloven. De nævnte bødestørrelser er efter regeringens opfattelse alt for lave, også henset til sagernes konkrete omstændigheder i øvrigt.

Der foreslås derfor en betydelig skærpelse af bødeniveauet i sager om markedsføring og anvendelse af ulovlige plantebeskyttelsesmidler for at fjerne incitamentet til at overtræde reglerne.

Skærpelsen skal tillige ses i sammenhæng med indførelsen af et ændret system til beregning af afgifter for plantebeskyttelsesmidler i den seneste ændring af afgiftsloven.

3.1.3.1. Hovedprincipperne i forslaget om skærpede bøder

Indledning

Det foreslås, at der i kemikalieloven indsættes en ny bestemmelse (ny § 59, stk. 6), hvorefter der skal udmåles en skærpet straf for markedsføring, anvendelse eller besiddelse af ikke godkendte plantebeskyttelsesmidler. Der vurderes at være behov for et større incitament til at overholde reglerne i netop disse sagstyper, mens der ikke for nærværende ses behov for at indføre regler om skærpet straf i sager om f.eks. ulovlig anvendelse af et godkendt plantebeskyttelsesmiddel.

Det foreslås, at udmåling af en skærpet straf kun gælder for overtrædelser, der er begået i forbindelse med udøvelsen af erhverv. Rent private forhold, eksempelvis anvendelse af et ulovligt middel i en privat have, er således ikke omfattet af forslaget.

Udmåling af en skærpet bøde efter forslaget forudsætter – udover at lovovertrædelsen sker i erhvervsmæssig sammenhæng – at der er tale om en grovere overtrædelse. Der tænkes her på overtrædelser, som sanktioneres efter lovens § 59, stk. 2, eller efter tilsvarende regler i sager om ulovlig besiddelse efter bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen, dvs. i sager, hvor der foreligger forsæt eller grov uagtsomhed, og der ved overtrædelsen enten foreligger skade eller fare for skade på miljø eller sundhed – eller der er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel, herunder besparelse for den pågældende selv eller andre.

Domfældelse sker som nævnt i dag næsten udelukkende efter kemikalielovens § 59, stk. 1, på trods af, at domfældelse formentlig i mange tilfælde ville kunne ske efter lovens § 59, stk. 2, idet overtrædelsen må anses for begået forsætligt eller groft uagtsomt, og der er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel eller besparelse og der vil i øvrigt også som oftest foreligge fare for miljøskade. Det er endvidere regeringens opfattelse, at der fremover bør være en skærpet opmærksomhed på, at tiltale rejses, og at der sker domfældelse med henvisning til lovens § 59, stk. 2, samt forslagets nye § 59, stk. 6 om skærpet strafudmåling, når betingelserne herfor er opfyldt. Udover for strafudmålingen vil dette endvidere have betydning for, hvornår en autorisation kan frakendes, jf. herom nedenfor i afsnit 3.2.2.

I sager, hvor en overtrædelse ikke straffes efter lovens § 59, stk. 2, eller efter regler, udstedt med hjemmel i lovens § 59, stk. 4, 2. pkt., eller sager, hvor en overtrædelse ikke er begået i forbindelse med udøvelsen af erhverv, fastsættes en lavere, skønsmæssig bøde.

Inden for disse rammer foreslås til vejledning for domstolene et bødekatolog, der opdeles i RØDE, GULE og GRØNNE plantebeskyttelsesmidler, alt afhængig af om aktivstoffet i det plantebeskyttelsesmiddel, som er markedsført, anvendt eller besiddet ulovligt, ikke er godkendt i EU (RØDE), er godkendt i EU, men hvor midlet ikke er godkendt i Danmark (GULE), eller hvor et andet (identisk eller næsten identisk) middel med det pågældende aktivstof er godkendt i Danmark (GRØN). Bødekatologet foreslår en bødetakst pr. liter eller kilo plantebeskyttelsesmiddel og differentieres efter hvilket type middel, der er tale om (insektmiddel, ukrudtsmiddel, svampemiddel osv.). Med de foreslåede bødetakster sker der en differentiering, baseret på betragtninger om, hvor potentielt problematisk eller belastende, det konkrete plantebeskyttelsesmiddel vurderes at være.

Herudover foreslås der indført minimumsbøder, således at en bøde bliver følelig også i situationer, hvor mængden eller farligheden af et produkt ikke er så stor.

Bødekatologet og dets opdeling i forskellige kategorier hænger nøje sammen med den seneste ændring af afgiftsloven, der er beskrevet i afsnit 3.1.2. ovenfor. Kataloget tager således afsæt i den beregningsmodel, der er anvendt ved denne ændring af afgiftsloven. Forslaget om skærpede bøder skal således også først træde i kraft, når den ændrede afgiftslov træder i kraft.

Afgiftslovens nye regler for beregning af afgift på plantebeskyttelsesmidler adskiller sig markant fra den hidtidige værdiafgiftsberegning, idet et relativt billigt plantebeskyttelsesmiddel fremadrettet potentielt set kan blive belagt med en meget høj afgift, hvis plantebeskyttelsesmidlet udgør en stor belastning for miljø og sundhed og omvendt. Størrelsen af afgiftsunddragelsen og den potentielle miljø- og sundhedsmæssige belastning ved markedsføring af ulovlige plantebeskyttelsesmidler bør derfor også afspejle sig i bødestørrelsen i de sager, som efter den seneste ændring af afgiftsloven alene skal afgøres og sanktioneres efter miljølovgivningen, og hvor der derfor ikke længere sker en opkrævning af en afgift. Det må ikke kunne betale sig at markedsføre eller anvende (herunder besidde) ulovlige plantebeskyttelsesmidler, og usikkerheden ved at anvende et produkt, som ikke er godkendt, bør komme lovovertræderen til skade. Da den ”sparede” afgift er indregnet i bødekatalogets takster, skal der ikke ske konfiskation ved siden af bødeudmålingen.

Kategori RØD

Plantebeskyttelsesmidler, der hører til denne gruppe, skønnes at være de mest – eller potentielt mest - problematiske/belastende plantebeskyttelsesmidler. RØDE plantebeskyttelsesmidler defineres ved, at de indeholder aktivstoffer, som ikke er optaget på listen over godkendte aktivstoffer, jf. Kommissionens forordning nr. 540/2011 af 25. maj 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 for så vidt angår listen over godkendte aktivstoffer.

For RØDE plantebeskyttelsesmidler vil det ikke være muligt at beregne den afgift, der skulle være betalt efter afgiftsloven, hvis midlet var godkendt, da det RØDE plantebeskyttelsesmiddel ikke er godkendt i EU, og derfor vil et tilstrækkeligt datagrundlag ikke være tilgængeligt for at kunne foretage en egentlig beregning efter afgiftslovens principper.

Der foreslås følgende udgangspunkt for beregning af bødetakster:

Type af plantebeskyttelsesmiddel	”Sparet afgift” kr./kg eller kr./liter
1) vækstreguleringsmidler, 2) algemidler og desinfektionsmidler samt 3) afskrækningsmidler	100
4) ukrudtsmidler	1.000
5) svampemidler	300
6) insektmidler	4.000
7) jorddesinfektionsmidler og 8) rodenticider	800

Tabel 1

Det foreslåede udgangspunkt for bødetakster tager som nævnt afsæt i den ændrede afgiftslovs beregningsprincipper. Sætserne er beregnet ud fra en samlet vurdering af midlernes (potentielle) farlighed. Der er samtidig taget hensyn til belastningsniveauet, gennemsnitligt forbrugsmønster (dvs. hvordan afgiften (hvis den var trådt i kraft) ville være på de lovlige midler, der indkøbes i dag) og på afgiftsspændet mellem de i dag godkendte produkter. Der foreslås derfor en opdeling af bødetaksterne, afhængig af hvilken type plantebeskyttelsesmiddel der er tale om, idet miljøbelastningen – og dermed afgiften – ud fra en generel betragtning kan opdeles i sådanne grupper.

Taksterne er dog fastsat i den høje ende af afgiftsspændet ud fra en formodning for, at de ulovlige midler vil placere sig i den høje ende, hvis der skulle betales afgift efter den ændrede afgiftslov.

Kategori GUL

GULE plantebeskyttelsesmidler defineres som plantebeskyttelsesmidler, der indeholder aktivstoffer, der er godkendt i EU, men som ikke er godkendt i Danmark enten på grund af nationale forhold, f.eks. grundvandsrisiko, eller fordi der er tale om plantebeskyttelsesmidler, som ikke er søgt godkendt i Danmark, og som derfor ikke kan klassificeres og mærkes. Det er derfor heller ikke her muligt at beregne den afgift, der skulle være betalt efter afgiftsloven, hvis midlet var godkendt, hvorfor det også her foreslås, at bødeberegningen tager udgangspunkt i taksterne nævnt ovenfor. Dog skønnes det, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder aktivstoffer, som er godkendt i EU, er mindre problematiske/belastende end de, der ikke er godkendt i EU (RØDE), hvorfor afgiften fastsættes som 75 % af de 5 afgiftssatser pr. liter eller kg plantebeskyttelsesmiddel, som nævnt i *Tabel 1* vedrørende kategori RØD.

Kategori GRØN

GRØNNE plantebeskyttelsesmidler indeholder aktivstoffer, der allerede indgår i plantebeskyttelsesmidler, som er godkendt i Danmark. De kan være identiske eller næsten identiske med et plantebeskyttelsesmiddel, der er godkendt i Danmark. Men selve produktet vil i denne kategori ikke være godkendt i Danmark, idet det er importeret fra udlandet og bærer en etiket, der ikke er affattet på dansk. Der kan derudover være forskel i produktsammensætningen, som vil kunne bevirke, at plantebeskyttelsesmidlet ikke vil kunne godkendes i Danmark. Det foreslås, at bødeberegningen i GRØNNE sager tager udgangspunkt i et skøn, der foretages med direkte udgangspunkt i afgiftsloven på baggrund af oplysninger om, hvilket aktivstof der indgår i midlet. Udgangspunktet for bødeberegningen fastsættes således på baggrund af den afgift, der gælder for et næsten tilsvarende plantebeskyttelsesmiddel, som er godkendt i Danmark, og som indeholder det samme aktivstof. Hvis der på tidspunktet for markedsføring eller anvendelse er godkendt mere end et plantebeskyttelsesmiddel med det pågældende aktivstof, fastsættes afgiftsunddragelsen efter det plantebeskyttelsesmiddel, der har den højeste afgift. Miljøstyrelsen udarbejder en liste over samtlige godkendte plantebeskyttelsesmidler med angivelse af afgiften for hvert enkelt. Denne liste gøres tilgængelig på Miljøstyrelsens hjemmeside (www.mst.dk). Oplysninger om midler, der er godkendt i årets løb vil altid kunne findes i oversigten over godkendte plantebeskyttelsesmidler, hvor de enkelte produkters afgiftssats også fremgår.

Bødeudmålingen

Fra plantebeskyttelsesmiddelforordningens ikrafttrædelse den 14. juni 2011 udgik begrebet import – forstået som import af plantebeskyttelsesmidler til Danmark fra et andet EU land - fra kemikalielovens kap. 7. og blev i stedet omfattet af begrebet markedsføring i forordningens art. 28. Forordningen definerer i art. 3, nr. 9, markedsføring som værende: ”besiddelse med henblik på salg i fællesskabet, herunder udbydelse til salg eller anden overførsel, som finder sted mod eller uden vederlag, samt selve salget og distributionen og andre former for overførsel, men ikke tilbagelevering til den foregående sælger”. Import af plantebeskyttelsesmidler til eget brug er således ikke omfattet af forordningens definition på markedsføring. Efter afgiftsloven opstår der et afgiftskrav ved import til Danmark, og der skal derfor tages højde for dette i sanktioneringen. Når der i dette lovforslag henvises til markedsføring, så skal det ikke forstås snævert i forhold til definitionen i plantebeskyttelsesmiddelforordningens art. 28, men skal derimod også omfatte de situationer, hvor der sker import af ulovlige plantebeskyttelsesmidler til eget brug. Der skelnes i lovforslaget således ikke mellem import med henblik på videresalg og import til eget forbrug.

Begrundelsen herfor er, at modellen for bødeudmålingen forholdsvist let vil kunne udhules, idet det vil være særdeles vanskeligt at bevise mod en lovovertræders påstand, at en import er sket med videresalg for øje.

Ved bødeberegning for alle tre kategorier i sager om markedsføring af ulovlige plantebeskyttelsesmidler foreslås det, at bøden udmåles på baggrund af afgiftssatsen eller, hvis denne ikke kan beregnes, efter bødetaksterne i *Tabel 1* tillagt en procentvis forhøjelse. For Røde plantebeskyttelsesmidler udgør forhøjelsen 100 % af den beregnede afgift ud fra *Tabel 1*, for GULE plantebeskyttelsesmidler udgør forhøjelsen 75 % af den i *Tabel 1* anførte takst, og for GRØNNE plantebeskyttelsesmidler 100 % beregnes ud fra den afgift, der gælder for et næsten tilsvarende plantebeskyttelsesmiddel, som er godkendt i Danmark, og som indeholder det samme aktivstof. Begrundelsen for, at bøden skal tillægges en procentvis forhøjelse er dels, at der skal tages højde for, at lovovertræderen ikke – som hvis der var tale om et godkendt middel – skal betale en afgift efter afgiftsloven og dermed har en besparelse, dels et ønske om at hæve bødeniveauerne.

Bødestørrelsen skal derfor ses som en samlet bøde for den opnåede økonomiske fordel samt for overtrædelse af reglerne om markedsføring af ulovlige plantebeskyttelsesmidler. Da en økonomisk fordel således allerede er indregnet i bødetaksten, skal der ikke ske konfiskation i disse sager.

Det foreslås samtidig, at en bøde ved markedsføring af ulovlige plantebeskyttelsesmidler som minimum skal udgøre 10.000 kr. for GRØNNE plantebeskyttelsesmidler, minimum 20.000 kr. for GULE plantebeskyttelsesmidler og minimum 30.000 kr. for RØDE plantebeskyttelsesmidler

Besiddelse og anvendelse

For sager, der alene vedrører besiddelse eller anvendelse, hvor straffesagen ikke tillige angår markedsføring eller import til eget brug af ulovlige plantebeskyttelsesmidler, kan der ikke indlægges en generel antagelse om, at der foreligger en økonomisk fordel i form af en sparet afgift. Bøden for ulovlig anvendelse eller besiddelse foreslås dog stadig at tage udgangspunkt i taksterne, nævnt i *Tabel 1*, idet disse stadig angiver et skøn over den miljø- og sundhedsmæssige belastning, som det pågældende plantebeskyttelsesmiddel kan udgøre, når det anvendes – og dermed for lovovertrædelsens alvor. I tilfælde, hvor der i en konkret sag kan dokumenteres eller skønnes en økonomisk besparelse som følge af, at brugeren af plantebeskyttelsesmidlet eller besidderen har købt et plantebeskyttelsesmiddel, som ikke er afgiftsbelagt, skal denne konfiskeres, eller bøden skal forhøjes.

Det foreslås samtidig, at en bøde som minimum skal udgøre 10.000 kr. for GRØNNE plantebeskyttelsesmidler, minimum 15.000 kr. for GULE plantebeskyttelsesmidler og minimum 20.000 kr. for RØDE plantebeskyttelsesmidler. Det bemærkes herved, at minimumsbøder efter miljøbeskyttelsesloven ligeledes udgør minimum 10.000 kr., når en overtrædelse er sket som led i erhvervsudøvelse. Der er samtidig lagt vægt på, at det med lovforslaget er tilsigtet, at bødeniveauerne skal forhøjes.

Nedenfor beskrives, hvordan tidligere sager er afgjort sammenholdt med, hvordan de fremover vil skulle afgøres efter den foreslåede RØD/ GUL / GRØN model:

Kategori GRØN

1. Der blev i 2003 ved dom givet en bøde på **35.000 kr.** for overtrædelse af afgiftsloven ved afgiftsunddragelse på 41.594 kr. og for overtrædelse af kemikalieloven for ulovlig import og videresalg af 700 liter svampemiddel. Derudover skulle den unddragne afgift på **41.594 kr.** betales til SKAT. I Danmark er der godkendt tilsvarende plantebeskyttelsesmidler, og afgiften vil i dag udgøre 41 kr. pr. liter. Den ulovlige import vil således medføre en afgiftsunddragelse på 28.700 kr., og ved beregning af 100 % tillæg ved bødeudmålingen i forhold til afgiftsunddragelsen vil dette

resultere i en bøde på: 700 liter x 41 kr. = afgiftsunndragelse + bøde (afgiftsunndragelse x 100 %) = **57.400 kr.** (samlet bøde inkl. unddragne afgifter).

2. I 2007 blev der ved bødeforelæg vedtaget en bøde på **12.000 kr.** for overtrædelse af kemikalieloven for ulovlig import af 1.800 liter ukrudtsmiddel samt en bøde på tilsammen **20.000 kr.** (fordelt på 5 forskellige parter) for overtrædelse af afgiftsloven ved at have unddraget det offentlige for en afgift på 60.232 kr. Derudover skulle den unddragne afgift på **60.232 kr.** betales til SKAT. I Danmark er der godkendt et tilsvarende plantebeskyttelsesmiddel, og afgiften vil i dag udgøre 73 kr. pr. liter. Den ulovlige import vil således medføre en afgiftsunndragelse på 131.400 kr. og ved beregning af 100 % tillæg ved bødeudmålingen i forhold til afgiftsunndragelsen vil dette resultere i en bøde på: 1.800 liter x 73 kr. = afgiftsunndragelse + bøde (afgiftsunndragelse x 100 %) = **262.800 kr.** (samlet bøde inkl. unddragne afgifter).

3. I 2007 blev der ved bødeforelæg vedtaget (se ligeledes afsnit 3.1.3) en bøde efter kemikalieloven på **5.000 kr.** for ulovlig import af 150 liter ukrudtsmiddel. Der var ved importen unddraget offentlige for en afgift på 1.891 kr., men der blev ikke fremsat krav om bøde for afgiftsunndragelsen. I Danmark er der godkendt et tilsvarende plantebeskyttelsesmiddel, og afgiften vil i dag udgøre 178 kr. pr. liter. Den ulovlige import vil således medføre en afgiftsunndragelse på 26.700 kr. og ved beregning af 100 % tillæg til bødeudmålingen i forhold til afgiftsunndragelsen vil dette resultere i en bøde på: 150 liter x 178 kr. = afgiftsunndragelse + bøde (afgiftsunndragelse x 100 %) = **53.400 kr.** (samlet bøde inkl. unddragne afgifter).

Kategori RØD

1. I 2008 blev der ved bødeforelæg vedtaget en bøde på **8.000 kr.** for ulovlig besiddelse af 4 liter af i alt tre slags ukrudtsmidler med aktivstoffer, der ikke indgår i plantebeskyttelsesmidler, der er godkendt i Danmark eller i EU. Da der i dette tilfælde alene er tale om ulovlig besiddelse, foreslås bøden alene baseret på et beløb svarende til den unddragne afgift, jf. herom afsnit 3.1.3.1. ovenfor. Bøden foreslås beregnet som mængden gange afgift pr. liter eller kg plantebeskyttelsesmiddel, (4 liter x 1.000 kr. = 4.000 kr.), som vil udgøre den samlede bødestørrelse. Men da minimumsbøden for besiddelse af RØDE plantebeskyttelsesmidler foreslås fastsat til 20.000 kr., udgør bøden for ulovlig besiddelse **20.000 kr.**

2. I 2010 blev der ved bødeforelæg vedtaget en bøde på **11.000 kr.** for ulovlig besiddelse af 2 liter ukrudtsmiddel, der ikke er godkendt i Danmark eller i EU. Afgiften for dette middel ville udgøre: (2 liter x 1.000 = 2.000 kr.). Da der alene er tale om ulovlig besiddelse, ville bøden skulle fastsættes til dette beløb, jf. afsnit 3.1.3.1. ovenfor. Men da minimumsbøden for besiddelse af RØDE midler foreslås fastsat til 20.000 kr., udgør bøden for ulovlig besiddelse **20.000 kr.**

Undtagelsessituationer ved markedsføring eller anvendelse/besiddelse af visse midler

I de ganske få situationer, hvor der er tale om plantebeskyttelsesmidler, hvor aktivstoffet falder ind under plantebeskyttelsesmiddelforordningens art. 22 om godkendte lavrisikostoffer, eller der er tale om produkter, som ikke indeholder et kemisk aktivstof i traditionel forstand, foreslås det, at bøden fastsættes til minimum 5.000 kr. Godkendte lavrisikostoffer efter art. 22 forventes bl.a. at være mikroorganismer. Et aktivstof, der ikke er kemisk i traditionel forstand, kan f.eks. være uproblematisk planteekstrakter, uproblematisk naturligt forekommende mikroorganismer, insektforvirringsferomoner, uorganiske jernforbindelser og lignende produkter.

Den konkrete bødeudmåling foreslås dog stadig påvirket af, om der foreligger skærpende eller formildende omstændigheder i den enkelte sag, se i øvrigt afsnit 3.1.4.

Når der for sådanne typer plantebeskyttelsesmidler foreslås et lavere bødeniveau, skyldes det, at den miljø- og sundhedsmæssige belastning, der kan forårsages ved markedsføring og anvendelse, af ovennævnte typer af plantebeskyttelsesmidler, vurderes at være meget lav, hvilket bør afspejles i bødestørrelsen. Dette stemmer overens med principperne i afgiftsloven, hvor afgiften baseres på midlernes miljø- og sundhedsbelastning, og hvor f.eks. mikrobiologiske plantebeskyttelsesmidler alene pålægges en afgift på 3 pct. af den afgiftspligtige værdi.

3.1.4. Bødeudmålingen beror fortsat på en konkret vurdering

Som det fremgår ovenfor, er det først og fremmest som et generelt princip foreslået, at der på det omhandlede område med ulovlige plantebeskyttelsesmidler bør ske en væsentlig skærpelse af bødeniveauet i form af minimumsbøder og en differentiering, alt afhængig af produktets mængde og farlighed. De foreslåede principper for strafudmåling vil endvidere medvirke til at sikre en ensretning af bødeudmålingen i de enkelte sager.

De foreslåede bødeniveauer foreslås at gælde som grundbødetakst. Dette skyldes, at der med forslaget allerede sker en differentiering af bøden, afhængig af faren for miljøskade eller den tilsigtede økonomiske fordel i form af en sparet afgift. Spørgsmålet om, hvilken straf der skal udmåles i den konkrete sag, vil dog fortsat bero på domstolens samlede vurdering af sagens omstændigheder. Det betyder, at der både kan være grundlag for at give en højere eller lavere bøde end det foreslåede bødeniveau, alt afhængig af om der i sagen foreligger skærpene eller formildende omstændigheder. Det vil eksempelvis være en skærpene omstændighed, hvis overtrædelsen har medført en større skade på miljøet, hvis der er givet indskærpelser forud for overtrædelsen, eller hvis der er tale om gentagelsestilfælde. Hvor der foreligger særligt grove og skærpene omstændigheder ved overtrædelse af reglerne om markedsføring, anvendelse eller besiddelse af plantebeskyttelsesmidler, kan overtrædelsen straffes med frihedsstraf, jf. lovens § 59, stk. 2 og tilsvarende regler, udstedt med hjemmel i § 59, stk. 4, 2. pkt. Overtrædelsen kan derudover også straffes med en tillæggsbøde, jf. straffelovens § 50, stk. 2.

Allerede i dag findes eksempler på frihedsstraffe. Til eksempel kan nævnes en dom fra 2007, hvor byretten i en sag, hvor der uden tilladelse var importeret 43,9 kg og 2.225 liter plantebeskyttelsesmidler, som havde en samlet værdi af 470.934 kr., hvorved det offentlige var blevet unddraget en afgift på 157.676 kr., fandt, at overtrædelse af kemikalieloven og afgiftsloven skulle straffes med betinget fængsel samt en tillæggsbøde på 100.000 kr.

Endvidere kan til eksempel nævnes en dom fra 2011, hvor byretten i en sag, hvor der uden tilladelse var importeret ca. 6.000 liter plantebeskyttelsesmidler, som havde en samlet værdi 3.273.043 kr., hvorved det offentlige var blevet unddraget en afgift på 1.090.905 kr., fandt, at overtrædelse af kemikalieloven og afgiftsloven skulle straffes med fængsel i 9 måneder, hvor 30 dage af straffen skulle afsones straks, og den resterende del af fængselsstraffen blev gjort betinget, samt en tillæggsbøde på 545.000 kr.

Der er ikke med forslagets § 59, stk. 6 om skærpet strafudmåling påtænkt en skærpelse i forhold til kriterierne for, hvornår frihedsstraf bliver anvendt.

Det er stadig regeringens opfattelse, at der ved særligt grove eller systematiske overtrædelser bør være mulighed for frihedsstraf. Som eksempler på situationer, hvor frihedsstraf bør komme på tale, kan nævnes overtrædelser af stor økonomisk betydning og overtrædelser, der har karakter af organiseret kriminalitet.

3.2. Frakendelse og nægtelse af autorisation

3.2.1. Gældende ret

3.2.1.1. Reglerne for sprøjtecertifikat og – bevis og om frakendelse/nægtelse

Der har siden starten af 1990'erne eksisteret en ordning med krav om uddannelse og bevis (sprøjtecertifikat eller sprøjtebevis) for visse personer, der erhvervsmæssigt anvender plantebeskyttelsesmidler. Reglerne fremgår i dag af bekendtgørelse nr. 557 af 9. juni 2009 om undervisning og anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. for erhvervsmæssige brugere af plantebeskyttelsesmidler (herefter undervisningsbekendtgørelsen) med senere ændringer.

De personer, der er omfattet af den gældende ordning, er dem, der erhvervsmæssigt udfører bekæmpelse for andre, og dem, der erhvervsmæssigt udfører bekæmpelse i egen eller forpagtet bedrift.

Visse persongrupper er fritaget fra kravet om sprøjtecertifikat eller sprøjtebevis (personer, der i forvejen har en relevant uddannelse eller har gennemgået et relevant kursus, og elever under uddannelse og instruktion af en person med certifikat eller bevis).

Et sprøjtecertifikat erhverves via uddannelse og bestået eksamen. I praksis tilbydes uddannelsen ligeledes personer, der rådgiver om køb og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler (f.eks. planteavlskonkulerter). Sprøjtecertifikatet erhverves via et kursus af 74 timers varighed og eksamen med fire delprøver. Den uddannelse, som skal gennemgås for at opnå et sprøjtecertifikat, og den eksamen, som skal bestås, omfatter bl.a. relevant lovgivning om plantebeskyttelsesmidler og anvendelse heraf, samt eksistensen af og risiciene ved brugen af ulovlige plantebeskyttelsesmidler, og metoder til at identificere sådanne produkter.

Visse persongrupper kan dog nøjes med at tage et sprøjtebeviskursus, der består af en uddannelse på 12 timer uden eksamen.

Der er fastsat krav om gennemførelse af opfølgingskurser hvert fjerde år. Dette gælder også for persongrupper, som er fritaget fra det grundlæggende krav om sprøjtecertifikat eller –bevis.

Endelig gælder der i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer særlige regler for personer, der har erhvervet erhvervsmæssige kvalifikationer i andre EU- eller EØS-lande eller i lande, som EU har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv.

Det er uddannelsesstederne (landbrugsskoler og AMU centre), der udsteder henholdsvis certifikater og beviser.

Som led i implementeringen af rammedirektivet om en bæredygtig anvendelse af pesticider blev der i 2011 gennemført en ændring af kemikalielovens § 38 b (jf. lov nr. 294 af 11. april 2011 om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter og forskellige andre love), som bl.a. bemyndiger ministeren til som noget nyt at fastsætte regler om, at forhandlere skal have et tilstrækkeligt antal ansatte, der har erhvervet et særligt uddannelsesbevis eller på anden vis har opnået fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af bekæmpelsesmidler. Der blev endvidere fastsat en ny bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om, at salg af bekæmpelsesmidler til professionel brug kun kan ske til personer, der har et certifikat. De nye bemyndigelser er endnu ikke udnyttet.

Der er ikke efter rammedirektivet eller gældende dansk ret krav om besiddelse af sprøjtecertifikat/sprøjtebevis ved import og besiddelse af plantebeskyttelsesmidler, ligesom salg af plantebeskyttelsesmidler til ikke professionel brug ikke kræver, at køber har et certifikat/bevis.

Der er ikke i dag hjemmel i kemikalieloven til at kunne nægte eller frakende et sprøjtecertifikat/bevis.

Svensk ret

I Sverige opnås et sprøjtecertifikat (kunskapsbevis) ved gennemførelse af et 4 dage langt kursus. Beviset kan tilbagesendes, og det har været aktuelt i nogle tilfælde, hvor jordbrugere har udbragt ulovlige plantebeskyttelsesmidler eller udbragt dem i områder, der er omfattet af særlige restriktioner med henblik på beskyttelse af vandmiljøet.

Alle, der har opnået et sprøjtecertifikat i Sverige, er oprettet i et register hos den svenske myndighed Jordbruksverket. Her indgår oplysninger om navn, type af sprøjtecertifikat, som er opnået, og tidspunkt for opnåelsen af sprøjtecertifikatet. Forhandlere af plantebeskyttelsesmidler kan få et udtræk af denne liste til brug for kontrol af, at kunder, der køber plantebeskyttelsesmidler, har et gyldigt certifikat.

Finsk ret

I Finland findes også regler om sprøjtecertifikat. De, som har bestået en eksamen for opnåelse af et sprøjtecertifikat, indføres i et register.

Tysk ret

I Tyskland findes også regler om sprøjtecertifikat. Der kan være forskelle i reglerne i de enkelte delstater. Der arbejdes i øjeblikket på at indføre nye fælles regler, som bl.a. medfører udstedelse af plastikkort med billedlegitimation for de personer, der har bestået eksamen og erhvervet sprøjtecertifikat. Certifikatet kan tilbagekaldes, hvis lovgivningen ikke overholdes.

Tilsvarende regler om erhvervelse af sprøjtecertifikat m.v. forventes at være gældende i alle andre medlemslande, eller blive indført i nær fremtid, grundet krav i rammedirektivet.

3.2.2. Forslaget

Der har været en række omfattende sager om overtrædelse af reglerne om bekæmpelsesmidler i kemikalieloven, herunder om ulovlig import, videresalg og efterfølgende anvendelse af ulovlige plantebeskyttelsesmidler. I flere af sagerne har der været tale om organiseret kriminalitet. Som et groft eksempel kan nævnes en konkret sag med import og videresalg af 45 ton ulovlige plantebeskyttelsesmidler til 80 landmænd. På denne baggrund vurderes der at være behov for - som en yderligere foranstaltning til at sikre mod nævnte former for overtrædelse af reglerne - at indføre regler i kemikalieloven, som muliggør nægtelse eller frakendelse af en autorisation, således at retten til at anvende bekæmpelsesmidler erhvervsmæssigt eller at arbejde som ansat hos en forhandler af bekæmpelsesmidler kan fratages. Det foreslås derfor, at der indføres en autorisationsordning, som nærmere beskrevet nedenfor. Dette imødekommer ligeledes kravet i rammedirektivets artikel 5, stk. 2, 2. afsnit, om mulighed for inddragelse af certifikater. Rammedirektivet præciserer ikke nærmere, under hvilke betingelser et certifikat skal kunne inddrages.

Det foreslås, at der indføres en bemyndigelse i kemikalieloven, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om autorisation som betingelse for at forhandle, erhvervsmæssigt anvende eller rådgive om anvendelsen af bekæmpelsesmidler og regler om autorisation for ansatte hos forhandlere. Der kan endvidere fastsættes regler om nægtelse af autorisation, hvis personen er blevet straffet for overtrædelse af reglerne om plantebeskyttelsesmidler efter lovens § 59, stk. 2, eller tilsvarende bestemmelser i regler, udstedt i medfør af lovens § 59, stk. 4, 2. pkt. eller efter bestemmelser i regler, udstedt i medfør af § 110, stk. 3, 2. pkt. i lov om miljøbeskyttelse for overtrædelse af reglerne om plantebeskyttelsesmidler i kemikalieloven eller regler om sprøjteudstyr og indretning af vaskepladser m.v. til plantebeskyttelsesmidler udstedt i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Hvis en person, der allerede har en autorisation, straffes for overtrædelse af de ovennævnte regler, kan autorisationen frakendes denne ved dom. Frakendelsen kan alt efter domstolens bestemmelse ske for et nærmere fastsat tidsrum af mellem 1 år og 5 år.

Der forventes i første omgang alene fastsat regler om autorisation som forudsætning for erhvervsmæssig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler og krav om, at forhandlere af plantebeskyttelsesmidler råder over ansatte i åbningstiden, som har en autorisation.

Autorisationsordningen forventes at blive udformet således, at en autorisation - medmindre der foreligger en grund til nægtelse af autorisation - meddeles til den pågældende på baggrund af indberetning fra et uddannelsessted om, at personen har opnået et uddannelsesbevis eller gennemgået en relevant uddannelse, samt indbetaling af et administrationsgebyr fra den der ønsker en autorisation. Der sendes herefter et autorisationsnummer til vedkommende. Der udstedes en ny autorisation, når personen har gennemført det foreskrevne opfølgingskursus efter fire år, og indberetning herom er modtaget. Denne fremgangsmåde vil ligeledes være dækkende for de ansatte hos forhandlere, som har opnået et uddannelsesbevis.

Lovbestemmelsen åbner mulighed for senere at lade f.eks. personer, der rådgiver om IPM (integreret bekæmpelse af skadegørere), omfatte af en særlig autorisationsordning.

Som nævnt ovenfor er kravene om uddannelse (og dermed autorisation) af ansatte hos forhandlere af plantebeskyttelsesmidler nye og har baggrund i, at en sådan ordning er krævet ved implementeringen af rammedirektivet.

Det er tanken, at Miljøstyrelsen etablerer en database/IT portal til driften af autorisationsordningen, hvorefter alle uddannelsesinstitutionerne (i dag er der 14 institutioner, der udbyder de pågældende kurser) vil få pligt til straks at indberette oplysninger om kursister (navn, adresse, CPR-nr., type uddannelsesbevis, dato for opnåelse af beviset m.v.), der erhverver sig et uddannelsesbevis via bestået eksamen eller deltagelse i opfølgingskursus. Uddannelsesinstitutionerne vil samtidig få pligt til at registrere sig med henblik på, at de kan få adgang til at indberette til IT-portalen. Personer med en relevant uddannelse, og som derfor er undtaget fra kravet om erhvervelse af sprøjtecertifikat eller sprøjtebevis, forventes selv at skulle indsende deres eksamensbevis, hvis de ønsker at opnå en autorisation.

Efter kontrol af, at der er indbetalt gebyr, og at der ikke foreligger en grund til nægtelse, jf. nedenfor, registreres autorisationen af Miljøstyrelsen på IT-Portalen. Miljøstyrelsen sikrer ligeledes, at en autorisation slettes af registeret, når en autorisation frakendes ved dom eller bortfalder på grund af, at det lovpligtige opfølgingskursus ikke er gennemført til tiden, efter at de pågældende er orienteret om konsekvenserne heraf.

Alle forhandlere af plantebeskyttelsesmidler til erhvervsmæssig anvendelse vil have adgang til registeret/IT portalen - der gøres offentlig tilgængeligt under iagttagelse af persondatalovens regler - med henblik på, at de kan kontrollere, hvorvidt købere af plantebeskyttelsesmidler, der er godkendt til professionel brug, har en gyldig autorisation.

De nærmere regler om pligt til digital kommunikation vil blive fastsat med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse herom i lovforslag nr. L 97 om ændring af lov om kemikalier (Ændringer som følge af biocidforordningen, digital kommunikation, indhentelse af oplysninger om andre varer og oprettelse af registre over stoffer, blandinger og andre varer).

Med lovforslaget påtænkes der ikke etableret nogen hindring af den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser inden for EU. Dette medfører, at også personer, hvis erhvervsmæssige kvalifikationer er erhvervet og vedligeholdt ved opfølgning i andre EU- eller EØS-lande eller i lande, som EU har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv, og som agter at etablere sig erhvervsmæssigt som bruger af plantebeskyttelsesmidler i Danmark, eller som ønsker at anvende plantebeskyttelsesmidler midlertidigt eller lejlighedsvist, vil kunne opnå tilladelse hertil på samme vilkår som danske statsborgere. Uddannelseskravene fremgår af rammedirektivet, og der vil herefter ske fuldstændig anerkendelse af gyldige, sammenlignelige uddannelser. De nærmere regler herom vil blive fastsat i undervisningsbekendtgørelsen. Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 8 vedrørende forholdet til EU-retten.

Selve autorisationsordningen vil blive etableret inden den 26. november 2013, som foreskrevet i rammedirektivets artikel 5, stk. 2. Med baggrund heri etableres en overgangsordning, jf. forslagens § 2, stk. 3, som sikrer, at alle, der ønsker at anvende plantebeskyttelsesmidler erhvervsmæssigt, og

som allerede har et gyldigt sprøjtecertifikat eller –bevis, bliver autoriserede og vil fremgå af registeret/ IT portalen inden den 26. november 2015, som er fristen efter rammedirektivet for, hvornår al salg af plantebeskyttelsesmidler til erhvervsmæssig anvendelse alene må ske til personer, som er autoriseret til at måtte sprøjte med plantebeskyttelsesmidler erhvervsmæssigt.

Efter november 2015 vil køb af plantebeskyttelsesmidler til professionel brug samt erhvervsmæssig anvendelse således forudsætte, at den pågældende person har fået en autorisation fra Miljøstyrelsen. Alle tidligere sprøjtecertifikater, der er udstedt af uddannelsesinstitutionerne, vil ikke længere være tilstrækkelige. Uddannelsesinstitutionerne vil alene kunne udstede uddannelsesbeviser, som ikke i sig selv giver ret til at sprøjte, men som vil være grundlaget for Miljøstyrelsens udstedelse af autorisationer.

3.2.2.1. Nægtelse og frakendelse af autorisationer

Bemyndigelsesbestemmelsen om nægtelse af autorisation forventes at blive udmøntet således, at det vil komme til at fremgå af de nærmere regler, at nægtelse kan ske, når indehaveren af en autorisation er blevet idømt en straf for overtrædelse af reglerne om plantebeskyttelsesmidler efter lovens § 59, stk. 2, eller tilsvarende bestemmelser i regler, udstedt i medfør af § 59, stk. 4, 2. pkt. eller efter bestemmelser i regler, udstedt i medfør af § 110, stk. 3, 2. pkt. i lov om miljøbeskyttelse for overtrædelse af reglerne om plantebeskyttelsesmidler i kemikalieloven eller regler om sprøjteudstyr og indretning af vaskepladser m.v. til plantebeskyttelsesmidler udstedt i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Med ”reglerne om plantebeskyttelsesmidler” tænkes i første omgang på bestemmelser i relation til anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler, dvs. f.eks. de tilfælde, hvor den erhvervsmæssige bruger udbringer ulovlige plantebeskyttelsesmidler eller udbringer plantebeskyttelsesmidler på afgrøder, hvortil plantebeskyttelsesmidlet ikke er godkendt, eller arealer, hvorpå plantebeskyttelsesmidler ikke lovligt må anvendes. Det er tillige tanken, at nægtelse af en autorisation skal kunne ske, hvis overtrædelsen af reglerne om plantebeskyttelsesmidler i kemikalieloven vedrører ulovlig markedsføring eller besiddelse. Samtidig vil også grove overtrædelser af andre regelsæt om omgangen med plantebeskyttelsesmidler være relevante som grundlag for nægtelse/frakendelse. Der henvises her til de specielle bemærkninger vedrørende § 1, nr. 2. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at den uddannelse eller viden, som en professionel bruger af plantebeskyttelsesmidler skal være i besiddelse af for at kunne opnå en autorisation, omfatter relevant lovgivning mv. om plantebeskyttelsesmidler. Selv om det ikke i sig selv kræver en autorisation for lovligt at importere eller besidde plantebeskyttelsesmidler, findes det relevant bl.a. i disse tilfælde at kunne frakende en autorisation, hvis vedkommende importerer eller besidder ulovlige plantebeskyttelsesmidler.

Bestemmelsen i § 59, stk. 2, i kemikalieloven omhandler sager, hvor overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvor der er voldt skade på menneskers eller husdyrs liv eller sundhed eller fremkaldt fare derfor, voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor eller opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel, herunder ved besparelser, for den pågældende selv eller andre. Tilsvarende bestemmelser om strafskærpene omstændigheder er fastsat i bekendtgørelser udstedt i medfør af lovens § 59, stk. 4, 2. pkt. eller i medfør af § 110, stk. 3, 2. pkt. i miljøbeskyttelsesloven,

Det er imidlertid tanken at fastsætte regler om, at nægtelse kan komme på tale i en periode på op til 5 år fra det tidspunkt, hvor personen ved dom eller vedtaget bødeforelæg er straffet for overtrædelse af reglerne. Nægtelse vil f.eks. kunne ske, hvis ansøgeren ikke gør det antageligt, at han vil udøve virksomheden på forsvarlig måde, eller han ud fra en generel betragtning må anses for ikke at have reel vilje til at tage hensyn til miljøet og at respektere den gældende lovgivning. Bemyndigelsen vil blive anvendt til at hjemle en administrativ nægtelse, således at Miljøstyrelsen,

der forventes at administrere reglerne om autorisation, også vil blive den myndighed, som kan nægte en autorisation, uanset om betingelserne for at opnå autorisation i øvrigt er til stede.

Det foreslås endvidere, at der i forbindelse med en straffedom for overtrædelse af reglerne om plantebeskyttelsesmidler efter lovens § 59, stk. 2, eller tilsvarende bestemmelser i regler udstedt i medfør af lovens § 59, stk. 4, 2. pkt. eller efter bestemmelser i regler, udstedt i medfør af § 110, stk. 3, 2. pkt. i lov om miljøbeskyttelse for overtrædelse af reglerne om plantebeskyttelsesmidler i kemikalieloven eller regler om sprøjteudstyr og indretning af vaskepladser m.v. til plantebeskyttelsesmidler udstedt i medfør af lov om miljøbeskyttelse, kan ske frakendelse af en autorisation for et nærmere fastsat tidsrum af mellem 1 og 5 år. Den foreslåede § 38 c, stk. 1 (jf. lovforslagets § 1, nr. 2) må således betegnes som en særregel, der inden for de omhandlede sagstyper træder i stedet for straffelovens § 79 om rettighedsfrakendelse.

Det foreslås, at en frakendelse ligesom efter straffelovens § 79, stk. 1, vil skulle ske ved dom, og at anklagemyndigheden i givet fald vil skulle nedlægge påstand om frakendelse i forbindelse med en straffesag, hvor der foreligger de ovenfor nævnte strafskærpende omstændigheder. I modsætning til straffelovens § 79, stk. 1, er frakendelse efter den foreslåede bestemmelse ikke betinget af, at der efter en konkret risikovurdering skønnes at foreligge nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet. Det er således tanken, at frakendelse af en autorisation skal kunne ske i forhold til personer, der ikke gør det antageligt, at denne vil udøve virksomheden på forsvarlig måde eller ikke ud fra en generel betragtning har reel vilje til at tage hensyn til miljøet og respektere den lovgivning, der skal beskytte det.

Det bemærkes, at der i miljøbeskyttelsesloven findes flere bestemmelser om administrativ tilbagekaldelse af autorisationer eller godkendelser som følge af grov eller gentagen forsømmelighed (dog med adgang til at begære en frakendelse indbragt for domstolene). Med henblik på at sikre, at der kan ske en samlet vurdering af følgen af en overtrædelse af reglerne om plantebeskyttelsesmidler, og i lyset af at der ikke findes retspraksis på området, foreslås det imidlertid på dette område, at en frakendelse på nuværende tidspunkt kun kan ske ved dom.

Det foreslås, at frakendelse af en autorisation skal ske for et af retten nærmere fastsat tidsrum på mellem 1 og 5 år. Ved fastsættelsen af frakendelsestidens længde bør der navnlig lægges vægt på forholdets karakter og grovhed, antallet af overtrædelser og om vedkommende tidligere har været frakendt sin autorisation.

Det vil efter udløbet af en frakendelse være muligt på ny at generhverve autorisationen ved at bestå den relevante eksamen, evt. efter forudgående at have gennemført et nyt kursusforløb vedrørende anvendelse eller salg af plantebeskyttelsesmidler.

Frakendelse af autorisationen til at sprøjte indebærer, at vedkommende ikke længere selv kan foretage udbringning af plantebeskyttelsesmidler på egne arealer eller for andre. Men det vil være muligt for vedkommende at indgå en aftale med en maskinstation eller anden selvstændig virksomhed om at få udbragt plantebeskyttelsesmidlerne. Sker der frakendelse af en autorisation af den, der som ansat ved en maskinstation udbringer plantebeskyttelsesmidler, vil maskinstationen skulle anvende en anden ansat hertil, ligesom den pågældende ikke i frakendelsesperioden vil kunne beskæftige sig med udbringning af plantebeskyttelsesmidler.

Det er et krav efter rammedirektivet, at plantebeskyttelsesmidler, der er godkendt til professionel brug, alene kan sælges til personer, der er i besiddelse af en autorisation til erhvervmæssig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler. En frakendelse af en autorisation til erhvervmæssig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler vil således indebære, at f.eks. en landmand hverken vil kunne indkøbe midler til professionel brug eller selv udbringe dem. Landmanden vil heller ikke kunne lade en ansat medhjælper, der er autoriseret, udbringe plantebeskyttelsesmidlerne på sit landbrug, da denne må anses at handle på hans vegne. Han vil dog have mulighed for at

kunne hyre f.eks. en maskinstation til at foretage indkøb og udbringning af plantebeskyttelsesmidler på landbrugets arealer.

Som nævnt i afsnit 3.2.2. ovenfor forventes der på nuværende tidspunkt kun indført krav om autorisation af erhvervsmæssige brugere af plantebeskyttelsesmidler og af ansatte hos forhandlere. Bemyndigelsen i forslaget § 38 b, stk. 1, vil imidlertid ligeledes kunne anvendes i forhold til rådgivere. I det omfang denne bemyndigelse udnyttes, vil det indebære, at der ligeledes kan ske nægtelse eller frakendelse af sådanne autorisationer.

De foreslåede regler om frakendelse af autorisationer vil alene få virkning fremadrettet. Det vil sige for strafbare forhold begået efter ikrafttrædelse af de kommende regler om autorisationsordningen.

3.3. Opbevaring af bekæmpelsesmidler

3.3.1. Gældende ret

Reglerne om opbevaring af plantebeskyttelsesmidler findes i kemikalielovens § 23. Af § 23, stk. 1, fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om opbevaring af stoffer og blandinger, der skal klassificeres som farlige, af stoffer og blandinger, som skal godkendes efter § 33, og af plantebeskyttelsesmidler, som skal godkendes efter plantebeskyttelsesmiddelforordningen.

Af § 23, stk. 2, fremgår, at miljøministeren kan fastsætte regler om yderligere foranstaltninger ved opbevaring af meget giftige og giftige stoffer og blandinger samt stoffer og blandinger, der er klassificeret som akut toksiske m.v., herunder om vandelsvurdering af personer, der har et særligt ansvar for opbevaringen.

Der er i bekendtgørelse nr. 702 af 24. juni 2011 om bekæmpelsesmidler fastsat regler om salg af meget giftige og giftige bekæmpelsesmidler i §§ 22-31 og om opbevaring af bekæmpelsesmidler i §§ 32-37.

Efter gældende regler skal bekæmpelsesmidler overalt opbevares miljø- og sundhedsmæssigt forsvarligt, utilgængeligt for børn og ikke sammen med eller i nærheden af levnedsmidler, foderstoffer, lægemidler eller lignende. Formålet med reglerne er således at sikre, at selve opbevaringen af bekæmpelsesmidlerne ikke må resultere i fare for skadeforvoldelse eller for "misbrug" af giftige stoffer.

Der er ikke regler i kemikalieloven eller i bekendtgørelse om bekæmpelsesmidler, der regulerer opbevaring af bekæmpelsesmidler ved salg til forbrugere med det formål at give mulighed for, at forbrugeren kan få en dialog med salgspersonalet og herunder passende rådgivning om anvendelse af produkterne og om mulige mindre skadelige alternativer.

Tysk ret

Tyskland har regler vedrørende opbevaring af plantebeskyttelsesmidler til salg i detailhandlen til forbrugere.

Formålet med reglerne er at sikre, at børn, husdyr og dyr, som f.eks. regnorme, bier og andre nyttedyr, ikke påvirkes negativt ved anvendelse af plantebeskyttelsesmidler i hus og have. Der er derfor foreskrevet en sagkyndig rådgivningsforpligtelse. Det betyder, at forud for købet skal salgspersonale med uddannelse heri rådgive og informere kunderne om den korrekte og sagligt rette håndtering af plantebeskyttelsesmidler, herunder rådgive forbrugeren både med hensyn til det valgte produkt, men også i forhold til muligheden for at bruge andre og mindre skadelige alternativer. Derfor er alle plantebeskyttelsesmidler, der sælges til forbrugere, underlagt et selvbetjeningsforbud. I havecentre eller byggemarkeder skal plantebeskyttelsesmidler opbevares bag disken.

Endvidere skal detailhandlen efter ikrafttrædelsen af den nye tyske plantebeskyttelseslov af 14. februar 2012 ved leveringen af plantebeskyttelsesmidler til ikke-professionelle brugere stille almene informationer til rådighed om den sagligt rette håndtering, lagring og bortskaffelse af produkterne, men også om mulighederne for anvendelse af plantebeskyttelsesmidler med lav risiko.

Det skal dog nævnes, at det fortsat er muligt og lovligt at købe og bestille plantebeskyttelsesmidler via internettet.

3.3.2. Forslaget

Der foreslås en ny bemyndigelse indsat i lovens § 23, stk. 1, således at miljøministeren kan fastsætte regler om opbevaring af bekæmpelsesmidler ved salg til forbrugere.

Bestemmelsen tænkes i første omgang udmøntet således, at de nærmere fastsatte regler vil stille som en betingelse, at salg af plantebeskyttelsesmidler i detailhandlen skal ske ved fysisk overdragelse af varen fra forhandler til forbruger (selvbetjeningsforbud). Det vil dog blive overvejet ved fastsættelsen af de nærmere regler, om der kan være produkttyper, hvor det er ubetænkeligt at lade den hidtidige mulighed for selvbetjening fortsætte.

Det er målsætningen med de nye regler om mere fokus på købet med kravet om en direkte involvering af en salgsmedarbejder, at der vil ske en minimering i det samlede salg af plantebeskyttelsesmidler til brug i private haver og lign. Der skabes samtidig basis for, at kunderne opnår en øget viden om plantebeskyttelsesmidlerne med henblik på at kunne træffe beslutning om at ændre produktvalg hen i mod et mere miljøvenligt produkt. Derved er der også skabt mulighed for at rådgive forbrugeren om korrekt anvendelse og opbevaring mv. af produktet. De nye regler vil alene omfatte salg af plantebeskyttelsesmidler til brug i private haver og lign., hvorimod salg af plantebeskyttelsesmidler til erhvervsmæssig anvendelse ikke vil være omfattet.

Det fremgår af rammedirektivets artikel 6, stk. 3, at medlemsstaterne skal stille krav om, at distributører, der sælger bekæmpelsesmidler til ikke professionelle brugere, stiller generelle oplysninger til rådighed om risici for menneskers sundhed og miljøet ved anvendelse af bekæmpelsesmidler. En ændring af bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen, der fastsætter de krævede regler, vil forventeligt træde i kraft med udgangen af december 2012. Ved med dette lovforslag tillige at indføre en bestemmelse om fysisk overdragelse sikres det, at forbrugeren har adgang til disse oplysninger på en nem og tilgængelig måde.

Bemyndigelsesbestemmelsen kan senere tænkes anvendt til at fastsætte lignende regler i forhold til salg af biocidmidler, særligt insektmidler.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

I forbindelse med reglerne om autorisation og nægtelse/frakendelse af autorisation skal der i regi af Miljøministeriet oprettes et register over personer, der har et sprøjtecertifikat. Registeret skal være tilgængeligt for forhandlere af plantebeskyttelsesmidler, idet de ved salg af plantebeskyttelsesmidler til professionel brug skal kontrollere, at kunden er i besiddelse af en gyldig autorisation og derfor lovligt kan købe disse midler. Der foreslås indført en gebyrordning, som skal finansiere omkostningerne vedrørende udvikling af database/register samt den efterfølgende drift og vedligeholdelse heraf. Registeret omfatter en IT portal/database med adgang for forhandlere af plantebeskyttelsesmidler til at finde oplysninger om autoriserede og for uddannelsesinstitutionerne til at indberette om udstedte uddannelsesbeviser. Etableringen af registeret forventes samlet at beløbe sig til ca. 3,5 mio. kr. De følgende år forventes driften af registeret at beløbe sig til ca. 0,3 mio. kr. årligt.

Både etableringen og de fremadrettede årlige driftsomkostninger foreslås finansieret via en gebyrordning.

Miljøstyrelsen vil endvidere skulle bruge nogle ressourcer på at håndtere sager om nægtelse/frakendelse af autorisationer. Det er dog ikke forventningen, at Miljøstyrelsen skal træffe afgørelse herom i et stort antal sager.

Regler om opbevaring af bekæmpelsesmidler ved salg til private medfører ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Skærpelsen af bødeniveauet medfører ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Alle personer, der er i besiddelse af et sprøjtecertifikat eller -bevis inden de nye reglers ikrafttræden, skal indsende kopi af deres certifikat/bevis til Miljøstyrelsen med henblik på at blive registreret i databasen. Kravet om indsendelse af sprøjtecertifikat eller -bevis betragtes som en mindre administrativ byrde for erhvervet.

Det foreslås, at der fremadrettet indføres et gebyr på ca. 200 kr. for udstedelse af autorisationer, som skal betales af den, der søger autorisation.

Den samlede opstartsomkostning ved at få udstedt en autorisation anslås til ca. 4,2 mio. kr. for erhvervslivet fordelt på de første 4 år (2014-2017) efter overgangen til de nye regler.

De foreslåede regler om opbevaring af plantebeskyttelsesmidler forventes at medføre ekstraomkostninger for erhvervslivet. Det nye krav om fysisk overdragelse vil betyde, at plantebeskyttelsesmidlerne skal opbevares bag disk eller i aflåst skab hos forhandleren. Udgifterne hertil skønnes at være en engangsudgift på i størrelsesordenen 10.000 kr. per forhandler til indretningsmæssige ændringer. For langt størsteparten af salgsstederne vil kravet kræve begrænsede eller ingen ændringer. For andre vil det være mere omfattende.

Der findes ikke en opgørelse over antallet af forhandlere af plantebeskyttelsesmidler til salg til private haveejere. Der skønnes at være omkring 700 planteskoler/havecentre og byggemarkeder og ca. 3.000 dagligvarebutikker, der sælger sådanne plantebeskyttelsesmidler. Herudover kommer farvehandlere og andre butikker. Der skønnes samlet set at være maksimalt 4.000 butikker, der alene sælger plantebeskyttelsesmidler til private. Det vurderes, at antallet vil falde, når der indføres krav om, at der skal være en medarbejder, der har en autorisation for at kunne sælge og rådgive om brugen af plantebeskyttelsesmidler i private haver.

Den samlede udgift anslås på ovennævnte baggrund til ca. 40 mio. kr. i engangsomkostninger hos virksomhederne til etablering af lovpligtig disk eller aflåst skab. Dette forventes dog som nævnt reduceret af, at nogle forhandlere i praksis vil vælge ikke længere at forhandle plantebeskyttelsesmidler og derfor ikke vil have omkostninger til omstilling.

Der vurderes endvidere at være en løbende meromkostning for forhandlerne i forhold til den ændrede håndtering i salgssituationen. Det er vanskeligt at vurdere meromfanget af den ændrede håndtering, men hvis denne fastsættes til ½ time per forhandler per åbningsdag i 300 åbningsdage (til 150 kr. i timen) giver det en samlet meromkostning hos forhandlerne på 90 mio. kr. årligt. Dette forventes dog ligeledes reduceret som følge af, at nogle forhandlere formentlig vil vælge ikke længere at forhandle plantebeskyttelsesmidler i lyset af de ændrede regler.

Skærpelsen af bødeniveauet rammer alene dem, der importerer, besidder eller anvender ulovlige plantebeskyttelsesmidler, og medfører således ingen økonomiske eller administrative omkostninger for erhvervslivet ved lovlig adfærd.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for borgere

Forslaget har ingen eller kun ubetydelige økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes samlet set at påvirke miljøet positivt.

Reglerne om nægtelse/frakendelse af sprøjtecertifikat kan virke præventive og derfor mindske ulovligheder ved import og anvendelse af ulovlige plantebeskyttelsesmidler, der af forskellige årsager ikke er godkendt til brug i Danmark.

Kravet til opbevaring af bekæmpelsesmidler i forbindelse med salg til forbrugere (selvbetjeningsforbud) vil medføre direkte kontakt med forbrugerne og dermed give mulighed for at kunne rådgive om korrekt anvendelse af plantebeskyttelsesmidler samt reducere sundheds- og miljørisici. Desuden forventes reglerne om opbevaring at resultere i en generel reduktion i forbruget af plantebeskyttelsesmidler hos private haveejere.

Strengere straffe kan virke præventivt ved, at overtrædelse af reglerne giver en større økonomisk konsekvens og derfor et incitament til at overholde reglerne.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslagets § 1, nr. 1, indeholder en hjemmel, der supplerer implementeringen af artikel 6, stk. 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (rammedirektivet), jf. lov nr. 294 af 11. april 2011 som nævnt nedenfor.

Lovforslagets § 1, nr. 2, skaber hjemmel til en delvis implementering af artikel 5, stk. 2 i rammedirektivet.

De øvrige dele af rammedirektivet er hovedsagelig implementeret i kraft af bemyndigelser indsat i kemikalieloven ved lov nr. 294 af 11. april 2011 om ændring af lov om kemiske stoffer og andre produkter og forskellige andre love.

Lovforslagets § 1, nr. 5, implementerer artikel 28, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende nr. L 376 af 27. december 2006, side 36, (servicedirektivet). Den foreslåede bestemmelse skaber hjemmel til at dele registreringer om tjenesteydere med andre medlemsstater. Disse skal have adgang til de relevante registre om autoriserede erhvervsmæssige brugere og over autoriserede ansatte hos forhandlere.

De kommende bekendtgørelser vil også i øvrigt skulle indeholde de nødvendige regler, som krævet i servicedirektivet og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005 nr. L 255, side 22 (anerkendelsesdirektivet).

Der er i dag hjemler i kemikalielovens § 10 a og § 51 c til henholdsvis at fastsætte nærmere regler om tjenesteyderes forpligtelse til at give oplysninger til tjenestemodtagere (når det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser), og til at fastsætte regler om sagsbehandlingen, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser.

Lovforslaget indeholder ikke i øvrigt EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer

[Tilgår ...]

9. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angives omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angives omfang)
Økonomiske konsekvenser for Stat: Regioner: Kommuner:	Gebyrindtægter hos MST svarende til omkostninger til udvikling og drift af system	3,5 mio. kr. til udvikling af system i 2014 samt 0,3 mio. i årlig drift.
Administrative konsekvenser for Stat:	Ingen	Er medregnet i de samlede økonomiske konsekvenser.

Regioner: Kommuner:		Der skal træffes afgørelse om nægtelse/frakendelse af autorisation i få sager
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Opbevaring: 40 mio. kr. i engangsudgifter samt 90 mio. kr. årligt. Autorisation: Erhvervsmæssige brugere: 3 mio. kr. fordelt på de første 4 år samt et lavere beløb efterfølgende. Ansatte hos forhandlere: 210.000 kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Begrænset
Økonomiske konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne.	Ingen	Ubetydelig
Miljømæssige konsekvenser	Der forventes en positiv miljømæssig konsekvens ved lovforslaget	Ingen
Samfundsøkonomiske konsekvenser	Mindre ulovlig markedsføring medfører mindre afgiftsunddragelse	Ingen

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås at give miljøministeren mulighed for at fastsætte regler om opbevaring af bekæmpelsesmidler, i første omgang plantebeskyttelsesmidler, ved salg til forbrugere. Det forventes, at der ved udmøntningen af bemyndigelsen vil blive stillet krav om, at der sker en fysisk overdragelse af produktet fra forhandler til forbrugeren ved handlen.

Formålet med bemyndigelsesbestemmelsen er således at give ministeren hjemmel til at fastsætte regler, der giver mulighed for en dialog om købet mellem sælger og den private forbruger. Det er målsætningen med de nye regler, at der skal ske en minimering i det samlede salg af plantebeskyttelsesmidler til brug i private haver og lign., og at kunderne vil kunne opnå en øget viden om plantebeskyttelsesmidlerne med henblik på at kunne træffe beslutning om at ændre produktvalg hen i mod et mere miljøvenligt produkt.

Se i øvrigt de almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.2.

Til nr. 2

Det foreslås med bestemmelsen i stk. 1 at give miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om autorisation som betingelse for at forhandle, erhvervsmæssigt anvende eller rådgive om anvendelse af bekæmpelsesmidler. Bemyndigelsen foreslås således udvidet til indførelse af en autorisationsordning, ligesom der sker en udvidelse i forhold til de gældende regler, der kun

omfatter erhvervsmæssig anvendelse. Om begrundelsen for indførelse af en autorisationsordning henvises til afsnit 3.2.2. i de almindelige bemærkninger. I første omgang forventes dog kun fastsat regler om autorisation for dem, der anvender plantebeskyttelsesmidler erhvervsmæssigt, og for ansatte hos forhandlere. Der vil være relevante uddannelses tilbud til rådighed for de to grupper.

Endvidere foreslås ministeren bemyndiget til at fastsætte regler om, at forhandlere skal have ansatte, der er autoriserede. Bortset fra kravet om autorisation svarer dette til gældende ret.

Erhvervsmæssig anvendelse (professionelle brugere) skal forstås i overensstemmelse med definitionen i rammedirektivets artikel 3, stk. 1, nr. 1, som enhver person, der anvender bekæmpelsesmidler i forbindelse med sine erhvervsmæssige aktiviteter, herunder sprøjteførere, teknikere, arbejdsgivere og selvstændige i både landbrugssektoren og andre sektorer.

Forhandlere defineres i dansk ret og med udgangspunkt i rammedirektivets artikel 3, stk. 1, nr. 2, som enhver fysisk eller juridisk person, der gør et bekæmpelsesmiddel tilgængeligt på markedet, herunder engroshandlere, detailhandlere, distributører og leverandører. Denne definition er indsat i bekendtgørelse om bekæmpelsesmidler.

Af bemærkningerne til lov nr. 294 af 11. april 2011 om ændring af lov om kemiske stoffer og andre produkter og forskellige andre love (L 115, FT 2010-11, 1. samling) fremgår, at mikro-distributører ville blive undtaget fra reglerne om pligtig uddannelse til ansatte, men da dette har vist sig muligvis ikke at være hensigtsmæssigt, er det under overvejelse om denne gruppe alligevel ikke skal undtages. Det er derfor under overvejelse i Miljøministeriet, om der skal påhvile en pligt til uddannelse for en forhandler, der alene sælger plantebeskyttelsesmidler til private, og som falder ind under definitionen mikro-distributør, jf. Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikro-virksomheder, små og mellemstore virksomheder, EU-Tidende nr. L 124, side 36. Ved mikro-distributør forstås en virksomhed, som beskæftiger under 10 personer, og som har en årlig omsætning eller en samlet årlig balance på ikke over 2 mio. EURO.

Rådgivere defineres i overensstemmelse med rammedirektivets artikel 3, stk. 1, nr. 3, som enhver person, der har erhvervet passende viden og rådgiver om bekæmpelse af skadegørere og sikker anvendelse af bekæmpelsesmidler professionelt eller kommercielt, herunder private selvstændige og offentlige rådgivningstjenester, handelsagenter, fødevarerproducenter og detailhandlere.

Med bestemmelsen i stk. 2 foreslås ministeren bemyndiget til at fastsætte regler om autorisationsordningen. Der forventes fastsat regler om, at autorisation alene forudsætter, at den pågældende har et opnået relevant bevis fra et uddannelsessted ved enten at have gennemført et kursus med tilhørende eksamen eller ved på anden vis end ved at gennemføre en særlig uddannelse har erhvervet sig fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse m.v., dokumenteret ved en eksamen. Det forventes, at udstedelse af autorisationer vil blive delegeret til Miljøstyrelsen.

Bestemmelsen i stk. 2, nr. 2, er i store træk identisk med den gældende § 38 b, stk. 4 (bemyndigelse til fastsættelse af kravene til uddannelsernes indhold m.v.). Det nærmere indhold af uddannelserne skal i overensstemmelse med rammedirektivets bilag 1 - under hensyntagen til deltagernes ansvarsområder og roller - omfatte en række nærmere angivne temaer, såsom relevant lovgivning, ulovlige plantebeskyttelsesmidler, farer og risici forbundet med anvendelse af disse midler, basisviden om strategier og metoder til integreret bekæmpelse af skadegørere og dyrkningsmetoder, midlernes påvirkning af menneskers sundhed og foranstaltninger til at minimere risici herfor. Derudover skal temaer såsom udnyttelse af lokale forhold, udbringningsudstyr, beredskabsforanstaltninger, særlig omhu i beskyttelsesområder, sundhedsovervågning, journalføring samt rapportering indgå i undervisningen. Regelgrundlaget skal så vidt muligt sikre, at undervisningen kvalitetssikres.

Med bestemmelsen i stk. 2, nr. 3, foreslås en bemyndigelse til at fastsætte regler om, at uddannelsesstederne digitalt skal indberette oplysninger om udstedte uddannelsesbeviser straks efter udstedelsen med henblik på, at Miljøstyrelsen kan udstede autorisationer.

Med bestemmelsen i stk. 2, nr. 4, foreslås miljøministeren bemyndiget til at nægte autorisationer. Der henvises herom til afsnit 3.2.2. i de almindelige bemærkninger.

I stk. 3 foreslås en bemyndigelse til at fastsætte regler om, at salg af bekæmpelsesmidler, der er godkendt til professionel brug, alene kan ske til personer, der har opnået en autorisation. Kravet er nødvendigt med henblik på at implementere artikel 6, stk. 2, i rammedirektivet. Bortset fra kravet om autorisation svarer bestemmelsen til den gældende § 38 b, stk. 6.

Den foreslåede stk. 4 om opkrævning af betaling til dækning af kursusudgifter svarer til den gældende § 38 b, stk. 5.

Som noget nyt foreslås det med stk. 5, at miljøministeren (i praksis Miljøstyrelsen) opretter og administrerer et elektronisk register over autoriserede. Det elektroniske register vil indeholde oplysninger om, hvem Miljøstyrelsen har autoriseret. Dette vil fremgå i form af navn og autorisationsnummer på den autoriserede. Det foreslås endvidere, at der gives offentlig adgang til det elektroniske register. Der kommer til at være et link til registeret fra Miljøstyrelsens hjemmeside www.mst.dk. Forhandlere, der sælger bekæmpelsesmidler til professionel brug, vil ved opslag i registeret kunne sikre sig, at køberne er autoriserede. Endelig foreslås miljøministeren bemyndiget til at fastsætte regler om betaling af gebyr til dækning af udgifterne til etablering og drift af registeret. Gebyret vil blive opkrævet fra de personer, der søger om autorisation.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 6 er i store træk identisk med gældende § 38 b, stk. 2 (om at også andre grupper skal have adgang til uddannelserne). Personer, der arbejder med rådgivning om plantebeskyttelsesmidler, vil kunne benytte sig af det uddannelsesstilbud, der er målrettet ovennævnte to grupper (professionelle brugere og forhandlere). Det vil blive overvejet, om der senere skal oprettes et uddannelsesstilbud specifikt til rådgivere.

Den foreslåede § 38 c, som er ny, omhandler betingelserne for frakendelse af en autorisation ved dom. Det er her en betingelse, at der straffes for overtrædelse af reglerne om plantebeskyttelsesmidler, efter kemikalielovens § 59, stk. 2 (den almindelige strafskærpsbestemmelse), eller efter tilsvarende regler, udstedt i medfør af § 59, stk. 4, 2. pkt. Med reglerne om plantebeskyttelsesmidler sigtes til samtlige regler i kemikalieloven eller regler udstedt i medfør af denne lov, som enten specifikt omhandler plantebeskyttelsesmidler eller som er mere generelle bestemmelser, som tillige finder anvendelse på plantebeskyttelsesmidler. Udover sådanne regler i og fastsat i medfør af kemikalieloven kan autorisation ligeledes frakendes, når der straffes for overtrædelse af reglerne om sprøjteudstyr og indretning af vaskepladser m.v. til plantebeskyttelsesmidler udstedt i medfør af lov om miljøbeskyttelse efter den tilsvarende strafskærpsbestemmelse i miljøbeskyttelsesloven (§ 110, stk. 3, 2. pkt.). Der tænkes her på bekendtgørelse om påfyldning og vask m.v. af sprøjter til udbringning af plantebeskyttelsesmidler og bekendtgørelse om syn af sprøjteudstyr eller tilsvarende fremtidige regler på dette område.

Frakendelse foreslås efter stk. 1 at ske for et nærmere fastsat tidsrum af mellem 1 og 5 år alt afhængig af karakter og grovhed af den begåede overtrædelse.

Det foreslås i stk. 2, at retten ved kendelse kan bestemme, at der ikke må gøres brug af autorisationen under sagens behandling og at kære har opsættende virkning. Det foreslås endvidere, at en frifindende dom om frakendelse medfører, at frakendelsen bortfalder, selv om dommen ankes.

Når en autorisation har været frakendt ved dom, foreslås det i stk. 3, at autorisationen kan generhverves efter frakendelsestidens udløb ved at bestå den relevante eksamen, evt. efter forudgående at have gennemført et nyt kursusforløb vedrørende anvendelse eller salg af plantebeskyttelsesmidler.

Se i øvrigt de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.2. og 3.2.2.1.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af indsættelsen af en ny paragraf. Bestemmelsen var tidligere affattet som § 38 c.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af indsættelse af en ny paragraf. Bestemmelsen var tidligere affattet som § 38 e.

Til nr. 5

Bestemmelsen implementerer artikel 28, stk. 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (servicedirektivet) i forhold til reguleringen i kemikalieloven. Denne implementering er nødvendiggjort af, at der nu – i første omgang - tilvejebringes registre over personer, der er autoriseret med henblik på erhvervmæssig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler eller som ansat hos en forhandler af plantebeskyttelsesmidler. Oplysningerne i registeret vil efter anmodning blive gjort tilgængelige for andre medlemsstater i forbindelse med relevant sagsbehandling. Et eksempel herpå kunne være, at en person med en dansk autorisation søger sine kompetencer anerkendt i en anden medlemsstat, hvorefter denne medlemsstat har behov for at kontrollere de afgivne oplysninger fra ansøgeren.

Se i øvrigt de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.2. og de specielle bemærkninger ovenfor til nr. 2.

Til nr. 6

Den foreslåede ophævelse er en konsekvensændring i forbindelse med, at pligten for uddannelsesinstitutionerne til at tilbyde undervisning m.v. nu indgår som del af en bemyndigelsesbestemmelse og derfor ikke skal strafsanktioneres i § 59, stk. 1, men efter § 59, stk. 4.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensrettelse i forbindelse med, at bestemmelsen har fået nyt paragrafnummer.

Til nr. 8

§ 59, stk. 4, foreslås ændret, således at der er hjemmel til at fastsætte regler om straf for overtrædelse af relevante pligter vedrørende uddannelse og autorisationsordninger udstedt i medfør af lovens bemyndigelsesbestemmelser. Der er primært tale om konsekvensrettelser, og dertil en mindre udvidelse i relation til administrationen af autorisationsordningerne.

Til nr. 9

Det foreslås, at der skal udmåles en skærpet straf i sager om markedsføring, anvendelse eller besiddelse af ulovlige plantebeskyttelsesmidler, hvor overtrædelsen er begået under udøvelse af erhverv. Udøvelse af erhverv skal forstås til forskel fra privat anvendelse. Under begrebet falder således også f.eks. en golfklubs anvendelse af et ulovligt middel på en golfbane, eller en kommunes anvendelse af et ulovligt middel på f.eks. et offentligt grønt areal.

Det følger af artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, at markedsføring og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler forudsætter en national godkendelse. Af § 35 i bekendtgørelse nr. 702 af

28. juni 2011 om bekæmpelsesmidler følger, at det er ulovligt at besidde et plantebeskyttelsesmiddel, som ikke er godkendt, og som ikke har en etiket affattet på dansk. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.1.2.

Til nr. 10

Det vil være nødvendigt for Miljøstyrelsen at få oplysninger om frakendte autorisationer med henblik på løbende at kunne holde registeret over autoriserede ajourført. Det foreslås på denne baggrund at pålægge anklagemyndigheden at indberette frakendte autorisationer efter den foreslåede nye bestemmelse i § 38 c (lovforslagets § 1, nr. 2). Kendskabet til domme og bøvedtagelser for overtrædelse af kemikalielovens § 59, stk. 2, eller for overtrædelse af bestemmelser i regler udstedt i medfør af § 59, stk. 4, 2. pkt. eller i medfør af § 110, stk. 3, 2. pkt. i miljøbeskyttelsesloven er nødvendigt med henblik på, at Miljøstyrelsen skal kunne nægte at udstede en autorisation, hvis det ikke er gjort antageligt, at vedkommende kan udøve hvervet på forsvarlig måde, eller ud fra en generel betragtning ikke har udvist reel vilje til at tage hensyn til natur og miljø.

Til § 2

Miljøministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden efter stk. 1.

Der foreslås med stk. 2 indsat en bemyndigelse, hvorefter miljøministeren særligt fastsætter ikrafttrædelsen af den foreslåede skærpede bødeudmåling, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Med stk. 3 foreslås der en overgangsordning, som sikrer, at alle, der ønsker at anvende plantebeskyttelsesmidler erhvervsmæssigt, og som allerede har et gyldigt sprøjtecertifikat eller – bevis, bliver autoriserede og fremgår af Miljøstyrelsens register over autoriserede personer inden den 26. november 2015, som er fristen efter rammedirektivet for, hvornår al salg af plantebeskyttelsesmidler til erhvervsmæssig anvendelse alene må ske til personer, som er autoriseret til at måtte sprøjte med plantebeskyttelsesmidler erhvervsmæssigt.

I stk. 4 foreslås det tilsvarende, at bestemmelsen om frakendelse af autorisation alene finder anvendelse på overtrædelser, der er begået efter ikrafttrædelsen af regler efter den foreslåede nye § 38 b om autorisationsordningen. Evt. lovovertrædelser, som måtte være begået forud for udmøntningen af bemyndigelsen i den foreslåede nye § 38 b (lovforslagets § 1, nr. 2) til at fastsætte regler om en autorisationsordning, kan således ikke medføre, at autorisation nægtes.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 23. Ministeren kan fastsætte regler om opbevaring af stoffer og blandinger, der skal klassificeres som farlige, af stoffer og blandinger, som skal godkendes efter § 33, og af plantebeskyttelsesmidler, som skal godkendes efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF.

§ 38 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at erhvervsmæssig anvendelse af bekæmpelsesmidler kun må foretages af personer med bevis for at have modtaget undervisning i eller på anden vis at have fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af disse midler.

Stk. 2. Uddannelsesinstitutioner m.v., som tilbyder undervisning og udstedelse af beviser i overensstemmelse med stk. 1, skal tillige give rådgivere og forhandlere adgang hertil.

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om, at forhandlere skal have ansatte, der kan dokumentere at have modtaget undervisning i eller på anden vis at have fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af bekæmpelsesmidler, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om undervisningens indhold og om kravene til opnåelse af det i stk. 1 og 2 nævnte bevis.

Stk. 5. Der kan opkræves betaling til dækning af kursusudgifterne ved undervisningen, i det omfang udgifterne ikke dækkes af forskellige tilskudsordninger til undervisning.

Stk. 6. Ministeren fastsætter regler om, at salg af bekæmpelsesmidler, der er godkendt til professionel brug, kun må ske til personer, der besidder et bevis som beskrevet i stk. 1 og 2.«

Lovforslaget

1. I § 23, *stk. 1* indsættes som sidste punktum:

»Der kan herunder fastsættes regler om opbevaring af bekæmpelsesmidler ved salg til forbrugere«.

2. §§ 38 b og 38 c ophæves, og i stedet indsættes:

»**§ 38 b.** Miljøministeren kan fastsætte regler om autorisation som betingelse for at forhandle, erhvervsmæssigt anvende eller rådgive om anvendelse af bekæmpelsesmidler, og om at forhandlere skal have ansatte, der er autoriserede.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om autorisationsordningen, herunder om:

- 5) at autorisation forudsætter bevis for at have modtaget undervisning i eller på anden vis at have fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse m.v.,
- 6) kravene til undervisningens indhold m.v. og om opnåelse og fornyelse af beviset,
- 7) at uddannelsesinstitutioner m.v., som udsteder beviser, straks efter udstedelsen skal foretage digital indberetning til miljøministeren om personer, der har opnået bevis, og
- 8) at en autorisation kan nægtes, hvis den pågældende er straffet efter kemikalielovens § 59, stk. 2, efter bestemmelser i regler, udstedt i medfør af § 59, stk. 4, 2. pkt. eller efter bestemmelser i regler, udstedt i medfør af § 110, stk. 3, 2. pkt. i lov om miljøbeskyttelse for overtrædelse af reglerne om plantebeskyttelsesmidler i kemikalieloven eller regler om sprøjteudstyr og indretning af

vaskepladser m.v. til
plantebeskyttelsesmidler udstedt i medfør
af lov om miljøbeskyttelse.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at salg af bekæmpelsesmidler, der er godkendt til professionel brug, kun må ske til personer, der er autoriserede efter regler udstedt i medfør af stk. 2.

Stk. 4. Der kan opkræves betaling til dækning af kursusudgifterne ved undervisningen, i det omfang udgifterne ikke dækkes af forskellige tilskudsordninger til undervisning.

Stk. 5. Miljøministeren fører et offentligt tilgængeligt elektronisk register over autoriserede. Miljøministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr til dækning af udgifterne til etablering og drift af det elektroniske register.

Stk. 6. Uddannelsesinstitutioner, som tilbyder undervisning og udstedelse af beviser i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 2, nr. 3, skal tillige give andre, der ikke er underlagt krav om autorisation, adgang hertil.

§ 38 c. Den, der ved dom straffes efter kemikalielovens § 59, stk. 2, efter bestemmelser i regler, udstedt i medfør af § 59, stk. 4, 2. pkt. eller efter bestemmelser i regler, udstedt i medfør af § 110, stk. 3, 2. pkt. i lov om miljøbeskyttelse for overtrædelse af reglerne om plantebeskyttelsesmidler i kemikalieloven, henholdsvis regler om sprøjteudstyr og indretning af vaskepladser m.v. til plantebeskyttelsesmidler udstedt i medfør af lov om miljøbeskyttelse, kan ved dommen frakendes en autorisation, der er meddelt efter regler udstedt i medfør af § 38 b, for et nærmere fastsat tidsrum af mellem 1 og 5 år.

Stk. 2. I sager som nævnt i stk. 1 kan retten ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve den virksomhed, som kræver autorisation. Det kan i kendelsen bestemmes, at kære ikke har opsættende virkning. Afsiges der med hensyn til frakendelse af autorisation en frifindende dom i sagen, bortfalder frakendelsen, selv om dommen ankes.

Stk. 3. Har en autorisation efter stk. 1 været fratrukket, er opnåelse af autorisation efter fratrukkelsestidens udløb betinget af, at vedkommende på ny opnår autorisation efter regler, udstedt i medfør af § 38 b, stk. 1 og 2.«

3. § 38 e ophæves og i stedet indsættes i *kapitel 7*:

§ 38 c. Ministeren kan fastsætte regler om, at den ansvarlige for en ejendom, hvorpå der erhvervsmæssigt anvendes bekæmpelsesmidler, skal føre journal over brugen af disse midler.

Stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal indgå i den i stk. 1 nævnte journal.

»§ 38 e. Ministeren kan fastsætte regler om, at den ansvarlige for en ejendom, hvorpå der erhvervsmæssigt anvendes bekæmpelsesmidler, skal føre journal over brugen af disse midler.

Stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal indgå i den i stk. 1 nævnte journal.«

4. Efter § 38 e indsættes i *kapitel 8*:

§ 38 e. Enhver producent eller importør af et stof, en blanding eller en anden vare skal være i besiddelse af dokumentation for, at stoffet, blandingen eller varen opfylder de krav, der er fastsat i denne lov, i regler fastsat i medfør heraf og i EU-forordninger om de stoffer, blandinger og varer, der er omfattet af loven.

Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til dokumentationen.

Stk. 2. Enhver producent, der sælger et stof eller en blanding, og enhver importør af et stof eller en blanding skal være i besiddelse af følgende oplysninger om stoffet eller blandingen:

- 1) Handelsnavn eller -navne,
- 2) kemisk navn,
- 3) mængden, som importeres eller sælges, og
- 4) for blandinger: kemisk navn for indholdsstofferne og vægtprocent for de indholdsstoffer, der er klassificeret som farlige eller på anden måde er reguleret.

»§ 38 f. Enhver producent eller importør af et stof, en blanding eller en anden vare skal være i besiddelse af dokumentation for, at stoffet, blandingen eller varen opfylder de krav, der er fastsat i denne lov, i regler fastsat i medfør heraf og i EU-forordninger om de stoffer, blandinger og varer, der er omfattet af loven.

Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til dokumentationen.

Stk. 2. Enhver producent, der sælger et stof eller en blanding, og enhver importør af et stof eller en blanding skal være i besiddelse af følgende oplysninger om stoffet eller blandingen:

- 1) Handelsnavn eller navne,
- 2) kemisk navn,
- 3) mængden, som importeres eller sælges, og
- 4) for blandinger: kemisk navn for indholdsstofferne og vægtprocent for de indholdsstoffer, der er klassificeret som farlige eller på anden måde er reguleret.

Stk. 3. Hvis det viser sig umuligt for en importør at skaffe oplysninger, der er nævnt i stk. 2, er det tilstrækkeligt, hvis oplysningerne er indsendt til det fælles register for Beskæftigelsesministeriet og Miljøministeriet for stoffer, materialer og produkter (Produktregisteret) og importøren har fået en bekræftelse herpå fra Produktregisteret, jf. dog stk. 1, § 10, stk. 1, og § 19.

Stk. 4. Oplysninger som nævnt i stk. 1-3 skal efter anmodning udleveres til miljøministeren eller tilsynsmyndighederne.

§ 59. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

1)-5) (Udelades)

6) undlader at tilbyde undervisning og udstedelse af beviser efter § 38 b, stk. 2,

7) undlader at meddele oplysninger efter § 38 e, stk. 4, jf. stk. 1-3, eller § 39,

8)-12) (Udelades)

Stk. 4. I regler og forskrifter, der udstedes i medfør af § 4 a, § 7 a, § 7 b, § 10, stk. 4 og 5, § 10 a, § 15 c, § 22, stk. 2-4, § 22 a, § 22 b, § 22 c, § 23, § 24, stk. 4, § 26, § 27, § 30, § 30 a, § 30 b, § 30 c, § 30 e, § 31, § 32, § 32 a, § 32 c, § 33, stk. 3 og 8, § 35, stk. 6, § 36, stk. 2, § 37, § 38, stk. 3, § 38 a, § 38 b, stk. 1, 3, 4 og 6, § 38 c, § 38 d, § 39, § 39 b, § 41, § 42, § 42 a, § 43, § 43 a og § 47 a, stk. 2, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i 2 år under omstændigheder som beskrevet i stk. 2.«

Stk. 3. Hvis det viser sig umuligt for en importør at skaffe oplysninger, der er nævnt i stk. 2, er det tilstrækkeligt, hvis oplysningerne er indsendt til det fælles register for Beskæftigelsesministeriet og Miljøministeriet for stoffer, materialer og produkter (Produktregisteret) og importøren har fået en bekræftelse herpå fra Produktregisteret, jf. dog stk. 1, § 10, stk. 1, og § 19.

Stk. 4. Oplysninger som nævnt i stk. 1-3 skal efter anmodning udleveres til miljøministeren eller tilsynsmyndighederne.«

5. Efter § 51 c indsættes i *kapitel 10*:

»§ 51 d. Den, der fører et register over tjenesteydere, der er tilgængeligt for danske miljømyndigheder, skal stille dette til rådighed for myndigheder i andre EU/EØS-lande på samme vilkår.«

6. § 59, stk. 1, nr. 6, ophæves.

Nr. 7-12 bliver herefter nr. 6-11.

7. I § 59, stk. 1, nr. 7, der bliver stk. 1, nr. 6, ændres »§ 38 e, stk. 4,« til: »§ 38 f, stk. 4,«.

8. § 59, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* I regler og forskrifter, der udstedes i medfør af § 4 a, § 7 a, § 7 b, § 10, stk. 4 og 5, § 10 a, § 15 c, § 22, stk. 2-4, § 22 a, § 22 b, § 22 c, § 23, § 24, stk. 4, § 26, § 27, § 30, § 30 a, § 30 b, § 30 c, § 30 e, § 31, § 32, § 32 a, § 32 c, § 33, stk. 3 og 8, § 35, stk. 6, § 36, stk. 2, § 37, § 38, stk. 3, § 38 a, § 38 b, stk. 1-3, § 38 d, § 38 e, § 39, § 39 b, § 41, § 42, § 42 a, § 43, § 43 a, og § 47 a, stk. 2, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i 2 år under omstændigheder som beskrevet i stk. 2.

9. I § 59 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Ved markedsføring eller anvendelse af ikke godkendte plantebeskyttelsesmidler, jf. artikel 28 og 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af

Stk. 6. Er der ved en lovovertrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel, selv om der ved overtrædelsen ikke er voldt skade på miljøet eller sundheden eller fremkaldt fare derfor. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved udmåling af bøde, herunder en eventuel tillægsbøde.

plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF, udmåles en skærpet straf, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelsen af erhverv. Det samme gælder ved overtrædelse af reglerne om besiddelse af ikke godkendte plantebeskyttelsesmidler fastsat i medfør af lovens § 4 a.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

10. I § 59 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Anklagemyndigheden indberetter til miljøministeren oplysninger om personer, der er frataget autorisation, jf. § 38 c, eller ved dom eller bødevedtagelse er straffet efter lovens § 59, stk. 2, eller efter bestemmelser i regler, udstedt i medfør af § 59, stk. 4, 2. pkt. eller i medfør af § 110, stk. 3, 2. pkt. i miljøbeskyttelsesloven, for overtrædelse af reglerne om bekæmpelsesmidler i kemikalieloven, henholdsvis regler om sprøjteudstyr og indretning af vaskepladser m.v. til plantebeskyttelsesmidler.«

§ 2

Miljøministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter ikrafttrædelsen af § 1, nr. 9.

[Og overgangsbestemmelser]